

มาตรฐานการปฏิบัติงานในการระงับเหตุของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(Standard Operating Procedure : SOP)

- คนกลุ่มคลั่ง
- การทะเลาะวิวาท
- คนร้ายมีอาวุธ
- บุคคลมาตรวจสอบเจ้าหน้าที่ตำรวจ

"ONE FOR ALL"
"ALL FOR ONE"

มาตรฐานการปฏิบัติงานใน
การระงับเหตุ
(SOP)(คำอธิบาย)

คนกลุ่มคน

บุคคลมาตรวจสอบ
เจ้าหน้าที่ตำรวจ

การทะเลาะวิวาท

คนร้ายมีอาวุธ

กลับ
หน้าหลัก

ภาพรวม SOP คำอธิบาย

มาตรฐานการปฏิบัติในการระงับเหตุ (SOP) เกี่ยวข้องกับเหตุที่เกิดขึ้นเป็นประจำโดยพัฒนาเป็นรูปแบบการปฏิบัติที่มีความชัดเจน สอดคล้องกับกฎหมายและง่ายต่อการปฏิบัติ ซึ่งจะมีทั้งหมด ๔ กรณีด้วยกัน คือ การระงับเหตุคนลุ่มคลั่ง การระงับเหตุคนทะเลาะวิวาทรวมทั้งการยกพวกตีกัน การระงับเหตุกรณีคนร้ายมีอาวุธ และการถูกตรวจสอบจากประชาชนในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่

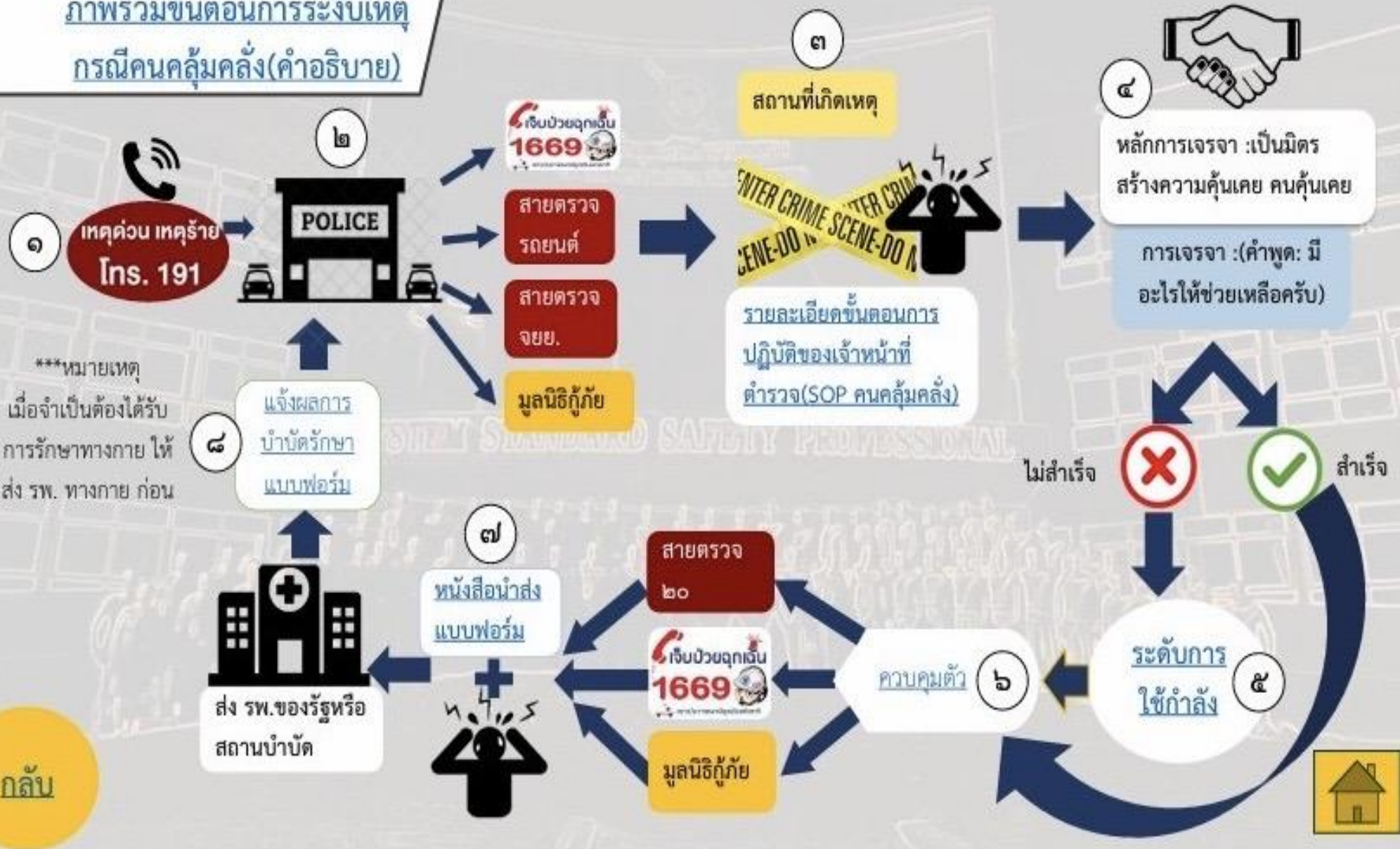
กลับ

กรณีการระงับเหตุคนคลุ้มคลั่งซึ่งเกิดจากการใช้สารเสพติดเกินขนาด เมาสุรา การใช้ยา หรือภาวะผิดปกติทางจิต ต้องใช้ทั้งยุทธวิธีตำรวจและความรู้ทางการแพทย์ในการแก้ไขปัญหา ซึ่งการเข้าระงับเหตุจะต้องนำรถพยาบาลจากศูนย์การแพทย์ฉุกเฉิน ๑๖๖๙ เข้าร่วมในการระงับเหตุด้วย เนื่องจากจะต้องใช้ความรู้ทางด้านจิตวิทยาในการเจรจากับคนคลุ้มคลั่งหรือใช้เครื่องพันธนาการในการควบคุม หรือการใช้ยาบางประเภทเพื่อระงับอาการที่รุนแรงของคนคลุ้มคลั่ง

ในการเข้าระงับเหตุ สายตรวจ ๒๐ ต้องเข้าร่วมระงับเหตุทุกครั้งโดยมีการเตรียมอุปกรณ์เครื่องมือที่เกี่ยวข้องให้พร้อมในการปฏิบัติ เช่น ไม้ง่าม ปืนไฟฟ้า ปืนลูกซองยาง โล่ แก๊สน้ำตา โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องจัดการในที่เกิดเหตุให้กลับสู่ภาวะปกติและปลอดภัยก่อน ทางเจ้าหน้าที่ของศูนย์การแพทย์ฉุกเฉิน ๑๖๖๙ จึงเข้าไปดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับทางกรมแพทย์

กรณีเหตุคนคลุ้มคลั่ง มักจะมีปัญหาในการส่งตัวให้แพทย์ประเมินหรือวินิจฉัย จึงให้นำ แบบฟอร์มการส่งตัวคนคลุ้มคลั่ง มาใช้ในการส่งตัว และให้นำ แบบฟอร์มแจ้งผลการบำบัดรักษาและส่งตัวกลับชุมชน ให้แพทย์ผู้ดูแลคนไข้ใช้แจ้งกับสถานีตำรวจทราบเพื่อให้สามารถติดตามและตรวจสอบได้ เป็นการสร้างความมั่นใจและความปลอดภัยให้กับประชาชนในชุมชน โดยเหตุกรณีคนคลุ้มคลั่ง ต้องนำส่งโรงพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดทุกครั้ง ตามมาตรา ๒๔ แห่ง พ.ร.บ.สุขภาพจิต พ.ศ.๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๖๒

ภาพรวมขั้นตอนการระงับเหตุ
กรณีคนกลุ่มคลั่ง(คำอธิบาย)

การระงับเหตุคนคลุ้มคลั่ง(คำอธิบาย)

กลับ

คำอธิบาย กรณีคนคลุ้มคลั่ง

พ.ร.บ.สุขภาพจิต พ.ศ.๒๕๕๑

๑. เมื่อได้รับแจ้งเหตุคนคลุ้มคลั่ง ต้องมีการประเมินสถานการณ์ว่าคนคลุ้มคลั่งก่อเหตุอะไร เช่น ทำร้ายผู้อื่น เหน็บหรือทำลายทรัพย์สินตนเองหรือผู้อื่น มีอาวุธหรือไม่ เป็นอาวุธประเภทใด เช่น มีด อาวุธปืน มีผู้ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิตหรือไม่ เพื่อจะได้เตรียมอุปกรณ์ เช่น ปืนไฟฟ้า ไม้ง่าม ดิ้ว ปืนลูกซองยาง และกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจให้สอดคล้องกับสถานการณ์ โดยกรณีเหตุคนคลุ้มคลั่ง ร้อยเวร ๒๐ ต้องออกไปร่วมระงับเหตุด้วยทุกครั้ง

เมื่อไปถึงที่เกิดเหตุ จะต้องคำนึงถึงการรักษาระยะห่างจากจุดเกิดเหตุ เพื่อความปลอดภัยและประเมินสถานการณ์อีกครั้งว่าตรงกับกรับแจ้งเหตุในครั้งแรกหรือไม่

๒. แสดงตนเพื่อควบคุมสถานการณ์ และเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น การใช้สัญญาณไซเรน การไขนกหวีด การใช้เสียง

๓. ออกคำสั่งให้หยุดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น วางอาวุธ หยุดทำร้ายทรัพย์สินหรือผู้อื่น นั่งลง หมอบกับพื้น โดยในกรณีที่มีผู้ได้รับบาดเจ็บหรือกำลังถูกทำร้าย ให้ช่วยเหลือบุคคลเหล่านั้นให้อยู่ในสถานที่ปลอดภัย หากมีความจำเป็นต้องหยุดยั้งสถานการณ์อย่างทันที ให้นำหลักการระดับการใช้กำลังมาใช้ตามความเหมาะสม

ในการบริหารเหตุการณ์ ให้สายตรวจคนที่ ๑ ของคู่สายตรวจรถจักรยานยนต์ที่ไปถึงที่เกิดเหตุชุดแรก เป็นผู้บริหารเหตุการณ์ โดยสายตรวจคนที่ ๒ สังเกตสถานการณ์โดยรอบและระวังความปลอดภัยให้กับสายตรวจคนที่ ๑

กรณีที่มิสายตรวจรถจักรยานยนต์คู่ที่ ๒ เข้าร่วมระงับเหตุ ให้สายตรวจคนที่ ๑ ของสายตรวจรถจักรยานยนต์คู่ที่ ๑ ยังเป็นผู้บริหารเหตุการณ์ โดยสายตรวจรถจักรยานยนต์คู่ที่ ๒ คอยสังเกตการณ์โดยรอบและดูแลความปลอดภัยให้กับทีมสายตรวจ

ในกรณีที่สายตรวจ ๒๐ เข้าร่วม ให้ร้อยเวร ๒๐ เป็นผู้บริหารเหตุการณ์ โดยทีมสายตรวจที่เหลือทำหน้าที่สังเกตการณ์โดยรอบ และดูแลความปลอดภัยให้กับทีม

๔. ถ้าอยู่ในสถานการณ์ที่ทำได้ ให้ใช้หลักการเจรจาที่เป็นมิตร หรือนำคนที่คลุ้มคลั่งคุ้นเคย มาเจรจา เพื่อลดความรุนแรงของสถานการณ์ เช่น ใช้คำพูดว่า มีอะไรให้ช่วยเหลือไหมครับ

๕. ในกรณีที่ผู้ก่อเหตุไม่เชื่อฟังคำสั่ง และสถานการณ์อาจจะมี ความรุนแรงมากขึ้น ให้นำยุทธวิธีในเรื่องระดับการใช้กำลัง เพื่อควบคุมสถานการณ์ให้กลับมาสู่ภาวะปกติ เช่น การใช้มือเปล่า ไม้ง่าม ปืนไฟฟ้า ปืนลูกซองยาง สัตินท์บอมบ์

๖. เมื่อควบคุมผู้คลุ้มคลั่งได้แล้ว ให้คำนึงถึงหลักความปลอดภัยไม่ให้คนคลุ้มคลั่งทำร้ายบุคคลอื่นใดได้อีก และให้มีการส่งตัวไปประเมินหรือวินิจฉัยในสถานพยาบาลของรัฐ หรือสถานบำบัด ทุกครั้ง

กลับ

ที่ _____

โรงพยาบาล/สถานบำบัด _____

วันที่ ... เดือน ... ๒๕๖๔

เรื่อง แจ้งที่อยู่ นาย/นาง/นางสาว _____ ที่ถูกส่งตัวมารับการตรวจวินิจฉัย
เข็มน ผู้กำกับการสถานีตำรวจ _____
ข้างแจ้ง ทนายอัยการสถานีตำรวจ _____ ที่ _____ ลงวันที่ _____

ตามหนังสือที่อ้างถึง สถานีตำรวจ _____ ได้ส่งตัว นาย/นาง/นางสาว _____
(ชายหรือหญิงไม่ทราบชื่อ) ซึ่งเป็นบุคคลน่าเชื่อว่ามีความผิดอาญาผิด ตาม
มาตรา ๒๑ มาถึงการตรวจวินิจฉัย ตามมาตรา ๒๗ พระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ.๒๕๕๓ ตรวจสอบเบื้องต้นทราบ
แล้ว ดังนี้

โรงพยาบาล/สถานบำบัด _____ ขอแจ้งว่าบุคคลดังกล่าว

- ณ ขณะนี้ ถูกส่งตัวไปรักษาต่อที่ โรงพยาบาล/สถานบำบัด _____
- ถูกส่งตัวไปสถานคุ้มครองและพิทักษ์กษัตริย์/สถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง _____
- พ้นจาก โรงพยาบาล/สถานบำบัดไปพักรักษาตัวที่บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ซอย _____
ถนน _____ ตำบล/แขวง _____ อำเภอ/เขต _____
จังหวัด _____ โดยมี นาย/นาง/นางสาว _____ โทร _____
เกี่ยวข้องเป็น _____ (ญาติ/บิดา/มารดา/พี่/น้อง/เพื่อน) เป็นผู้ดูแล

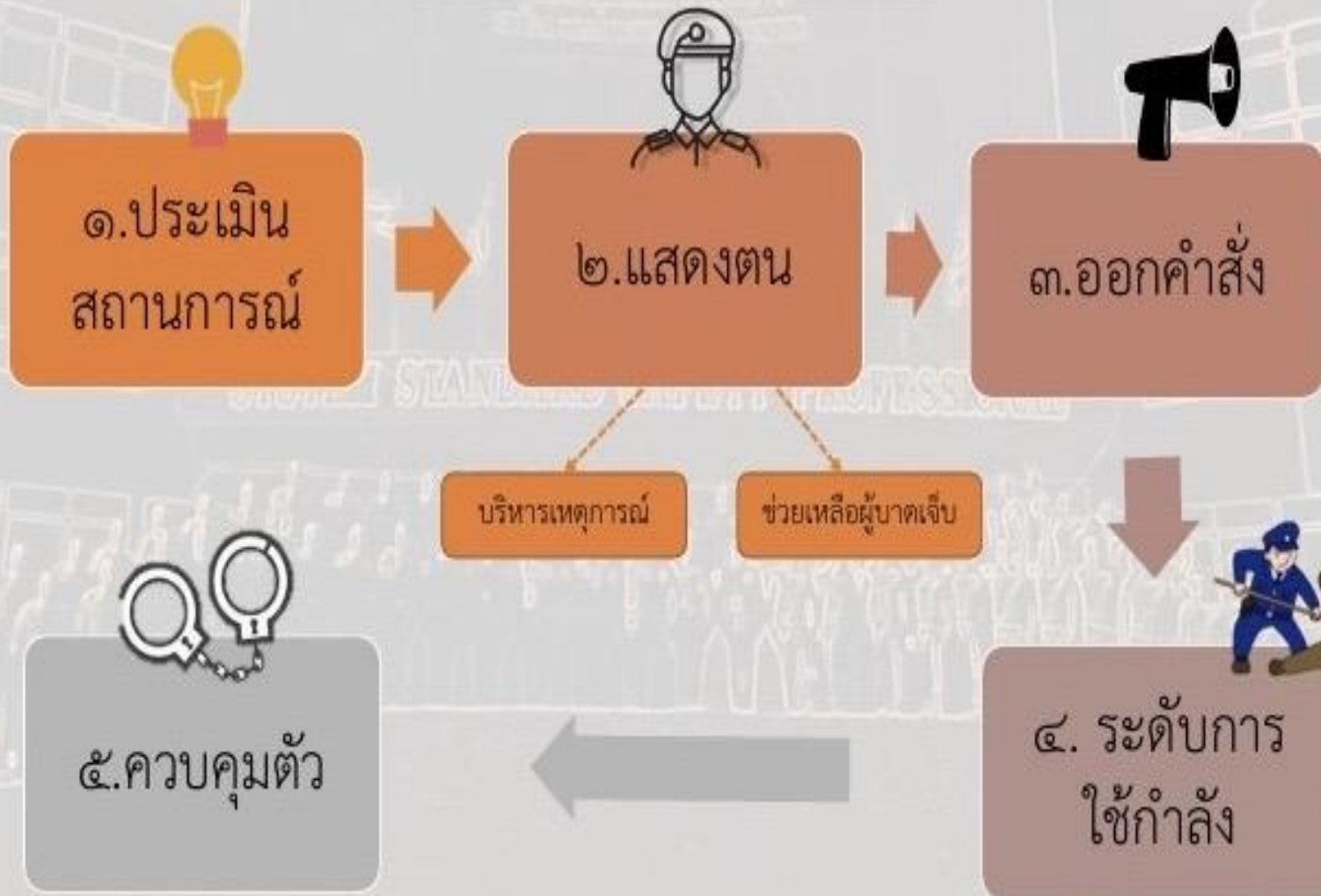
ขอแสดงความนับถือ

(_____)
แพทย์/เจ้าหน้าที่ยัง

โรงพยาบาล/สถานบำบัด _____
โทร. ๐ ๐๐๐๐ ๐๐๐๐ โทรสาร ๐ ๐๐๐๐ ๐๐๐๐

การทะเลาะวิวาทรวมถึงการ
ยกพวกตีกัน(คำอธิบาย)

คำอธิบาย การทะเลาะวิวาทรวมถึงการยกพวกตีกัน

เหตุทะเลาะวิวาทรวมถึงการยกพวกตีกัน ต้องมีกำลังเจ้าหน้าที่มากกว่าผู้ก่อเหตุ เพียงพอต่อการควบคุมสถานการณ์และต้องมีการเตรียมความพร้อมอุปกรณ์ในการระงับเหตุให้ครบถ้วน เช่น ปืนไฟฟ้า ไม้จ้ำม ลูกซองยาง สนับหุ้มมือ แก๊สน้ำตา เพื่อหยุดสถานการณ์ให้กลับสู่สภาวะปกติได้เร็วและป้องกันไม่ให้เกิดความสูญเสียหรือบาดเจ็บเกิดขึ้น สำหรับขั้นตอนการปฏิบัติในการทะเลาะวิวาท รวมถึงการยกพวกตีกัน(SOP) มีดังนี้

๑. **ประเมินสถานการณ์** เป็นเหตุอะไร เกิดขึ้นที่ไหน มีผู้ก่อเหตุกี่คน มีอาวุธหรือไม่(ถ้ามี เป็นอาวุธประเภทใด) มีผู้ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิตหรือไม่ เพื่อที่จะได้เตรียมอุปกรณ์ และกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจให้สอดคล้องกับสถานการณ์

๒. เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ ต้อง**แสดงตน**เพื่อควบคุมสถานการณ์และเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ อาทิ การใช้สัญญาณไซเรน การไขนกดหวีด การส่งเสียง โดยให้ **ช่วยเหลือผู้ได้รับบาดเจ็บหรือผู้ที่เสียเปรียบ**แยกออกจากสถานที่เกิดเหตุ มิให้สามารถตะโกนโต้เถียงกันได้

ในการ**บริหารเหตุการณ์** สายตรวจคนที่ ๑ เป็นผู้บริหารเหตุการณ์ โดยสายตรวจคนที่ ๒ สังเกตสถานการณ์โดยรอบและระวังความปลอดภัยให้กับสายตรวจคนที่ ๓

ในกรณีมีสายตรวจจักรยานยนต์คู่ที่ ๒ เข้าร่วมระงับเหตุ สายตรวจรถจักรยานยนต์คนที่ ๑ ของคู่สายตรวจที่ ๑ ยังเป็นผู้บริหารเหตุการณ์ โดยสายตรวจคู่ที่ ๒ คอยสังเกตการณ์โดยรอบและดูแลความปลอดภัยให้กับทีมสายตรวจ

หากเป็นกรณีสายตรวจ ๒๐ เข้าร่วม ให้สายตรวจ ๒๐ เป็นผู้บริหารเหตุการณ์ และสายตรวจที่เลือกทำหน้าที่สังเกตการณ์โดยรอบ และดูแลความปลอดภัยให้กับทีม

๓. **ออกคำสั่ง**หยุดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น วางอาวุธ นอนลง หมอบกับพื้น ยกมือขึ้น

๔. ในกรณีที่ผู้ก่อเหตุไม่เชื่อฟังคำสั่ง และสถานการณ์อาจจะมีความรุนแรงขึ้น ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจนำยุทธวิธีในเรื่อง**ระดับการใช้กำลัง** มาใช้เท่าที่จำเป็นเพื่อควบคุมสถานการณ์ให้กลับมาสู่ปกติ เช่น การใช้มือเปล่า ไม้จ้ำม ฯลฯ

๕. **ควบคุมตัว**นำส่งสถานีตำรวจ

กลับ

ผู้ก่อเหตุมีอาวุธอันตรายถึงแก่ชีวิต (คำอธิบาย)

คำอธิบาย กรณีผู้ก่อเหตุมีอาวุธอันตรายถึงแก่ชีวิต

เหตุกรณีผู้ก่อเหตุมีอาวุธถึงแก่ความตาย เช่น ปืน มีด ฯลฯ เจ้าหน้าที่ต้องยืนอยู่ในที่กำบังปลอดภัยและรักษาระยะห่าง อย่างน้อย ๒๑ ฟุต ซึ่งในเหตุคนร้ายมีอาวุธไม่ว่าจะเป็นกรณีใดๆ เช่น เป็นคนรู้จักคุ้นเคย เป็นคนจิตผิดปกติ คนที่มีรูปร่างอ่อนแอ ฯลฯ จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความระมัดระวังสูงสุด เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความสูญเสียกับบุคคลใดๆหรือตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจเอง โดยขั้นตอนการระงับเหตุ ผู้ก่อเหตุมีอาวุธถึงแก่ชีวิต(SOP) มีรายละเอียดดังนี้

๑. **ประเมินสถานการณ์** เป็นเหตุอะไร เกิดขึ้นที่ไหน มีผู้ก่อเหตุกี่คน มีอาวุธหรือไม่(ถ้ามี เป็นอาวุธประเภทใด) มีผู้ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิตหรือไม่ เพื่อที่จะได้เตรียมอุปกรณ์ และกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจให้สอดคล้องกับสถานการณ์

๒. หากเมื่อไปถึงที่เกิดเหตุแล้ว มีสถานการณ์ที่อาจนำไปสู่ภัยอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือบุคคลที่สาม **ใช้อาวุธปืนประจำกายแสดงออกมา** โดยปฏิบัติตามระดับการใช้กำลังอย่างเคร่งครัด โดยให้ **ช่วยเหลือผู้ได้รับบาดเจ็บ** ออกจากสถานที่เกิดเหตุก่อน

การบริหารเหตุการณ์ สายตรวจคนที่ ๑ เป็นผู้บริหารเหตุการณ์ โดยสายตรวจคนที่ ๒ สังเกตสถานการณ์โดยรอบและระวังความปลอดภัยให้กับสายตรวจคนที่ ๑

กรณีมีสายตรวจจักรยานยนต์คู่ที่ ๒ เข้าร่วมระงับเหตุ สายตรวจรถจักรยานยนต์คนที่ ๑ ของคู่สายตรวจที่ ๑ ยังเป็นผู้บริหารเหตุการณ์ โดยสายตรวจคู่ที่ ๒ คอยสังเกตการณ์โดยรอบและดูแลความปลอดภัยให้กับทีมสายตรวจ

หากเป็นกรณีสายตรวจ ๒๐ เข้าร่วม ให้สายตรวจ ๒๐ เป็นผู้บริหารเหตุการณ์ และสายตรวจที่เหลือทำหน้าที่สังเกตการณ์โดยรอบ และดูแลความปลอดภัยให้กับทีม

๓. **ออกคำสั่งหยุดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์** เช่น วางอาวุธ นอนลง หมอบกับพื้น ยกมือขึ้น ฯลฯ

๔. ในกรณีที่ผู้ก่อเหตุไม่เชื่อฟังคำสั่ง และสถานการณ์อาจมีความรุนแรงขึ้น ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจนำยุทธวิธีในเรื่อง **ระดับการใช้กำลัง** มาใช้เท่าที่จำเป็นเพื่อควบคุมสถานการณ์ให้กลับมาสู่ปกติ

๕. **ควบคุมตัว** นำส่งสถานีตำรวจ

กลับ

ผู้ก่อเหตุมีอาวุธอันตรายถึงแก่ชีวิต (คำอธิบาย)

คำอธิบาย กรณีผู้ก่อเหตุมีอาวุธอันตรายถึงแก่ชีวิต

เหตุกรณีผู้ก่อเหตุมีอาวุธถึงแก่ความตาย เช่น ปืน มีด ฯลฯ เจ้าหน้าที่ต้องยืนอยู่ในที่กำบังปลอดภัยและรักษาระยะห่าง อย่างน้อย ๒๑ ฟุต ซึ่งในเหตุคนร้ายมีอาวุธไม่ว่าจะเป็นกรณีใดๆ เช่น เป็นคนรู้จักคุ้นเคย เป็นคนจิตผิดปกติ คนที่มีรูปร่างอ่อนแอ ฯลฯ จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความระมัดระวังสูงสุด เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความสูญเสียกับบุคคลใดๆ หรือตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจเอง โดยขั้นตอนการระงับเหตุ ผู้ก่อเหตุมีอาวุธถึงแก่ชีวิต(SOP) มีรายละเอียดดังนี้

๑. **ประเมินสถานการณ์** เป็นเหตุอะไร เกิดขึ้นที่ไหน มีผู้ก่อเหตุกี่คน มีอาวุธหรือไม่ ถ้ามี เป็นอาวุธประเภทใด) มีผู้ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิตหรือไม่ เพื่อที่จะได้เตรียมอุปกรณ์ และกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจให้สอดคล้องกับสถานการณ์

๒. หากเมื่อไปถึงที่เกิดเหตุแล้ว มีสถานการณ์ที่อาจนำไปสู่ภัยอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือบุคคลที่สาม

ใช้อาวุธปืนประจำกายแสดงออกมา โดยปฏิบัติตามระดับการใช้กำลังอย่างเคร่งครัด โดยให้ **ช่วยเหลือผู้ได้รับบาดเจ็บ** ออกจากสถานที่เกิดเหตุก่อน

การบริหารเหตุการณ์ สายตรวจคนที่ ๑ เป็นผู้บริหารเหตุการณ์ โดยสายตรวจคนที่ ๒ สังเกตสถานการณ์โดยรอบและระวังความปลอดภัยให้กับสายตรวจคนที่ ๑

กรณีมีสายตรวจจักรยานยนต์คู่ที่ ๒ เข้าร่วมระงับเหตุ สายตรวจจรดจักรยานยนต์คนที่ ๑ ของคู่สายตรวจที่ ๑ ยังเป็นผู้บริหารเหตุการณ์ โดยสายตรวจคู่ที่ ๒ คอยสังเกตการณ์โดยรอบและดูแลความปลอดภัยให้กับทีมสายตรวจ

หากเป็นกรณีสายตรวจ ๒๐ เข้าร่วม ให้สายตรวจ ๒๐ เป็นผู้บริหารเหตุการณ์ และสายตรวจที่เหลือทำหน้าที่สังเกตการณ์โดยรอบ และดูแลความปลอดภัยให้กับทีม

๓. **ออกคำสั่งหยุดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์** เช่น วางอาวุธ นอนลง หมอบกับพื้น ยกมือขึ้น ฯลฯ

๔. ในกรณีที่ผู้ก่อเหตุไม่เชื่อฟังคำสั่ง และสถานการณ์อาจจะมี ความรุนแรงขึ้น ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจนำยุทธวิธีในเรื่อง **ระงับการใช้อาวุธ** มาใช้เท่าที่จำเป็นเพื่อควบคุมสถานการณ์ให้กลับมาสู่ปกติ

๕. **ควบคุมตัวนำส่งสถานีตำรวจ**

กลับ

กรณีบุคคลขอตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่
ในขณะที่ตั้งด่านตรวจ จุดตรวจ(คำอธิบาย)

คำอธิบาย กรณีบุคคลขอตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่

ในปัจจุบันมีบุคคลบางกลุ่ม มาขอตรวจสอบเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น การขอดูใบอนุญาตพกพาอาวุธปืน ใบพกพาวิทยุสื่อสาร ใบพกพาอาวุธปืน พ.ร.บ. รดยนต์ เอกสารการตั้งด่านตรวจ/ตรวจ โดยมีได้เป็นผู้เสียหายหรือถูกละเมิดสิทธิจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีเจตนาเพียงต้องการก่อกวนการปฏิบัติหน้าที่ และสร้างอคติในใจของตนเอง เพื่อหวังผลประโยชน์ในด้านอื่นๆ สำหรับขั้นตอนการปฏิบัติ กรณีบุคคลขอตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ในขณะตั้งด่านตรวจ(SOP)มีรายละเอียดดังนี้

๑. **ประเมินสถานการณ์** ด้านความปลอดภัยและอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ เช่น มารถก็คัน มากันกี่คน พกพาอาวุธหรือไม่ ทำให้เกิดความบกพร่องต่อการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ ฯลฯ

๒. **หลักความปลอดภัย** การยืนระยะห่าง การยืน Cover&Contact และการตรวจสอบ ค้น บุคคลและยานพาหนะ ของผู้เข้ามาทำการตรวจสอบ

๓. **สอบถามความต้องการ** ของผู้เข้ามาตรวจสอบ หากไม่ใช้การร้องทุกข์หรือขอความช่วยเหลือ โดยมีลักษณะเข้ามาก่อกวนและทำให้เกิดอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ ให้ออกคำสั่งให้บุคคลนั้นออกจากพื้นที่การปฏิบัติงาน

๓.๑ ในกรณีตั้งด่านตรวจ/จุดตรวจ หากมีความจำเป็น ให้บุคคลนั้นไปพบกับหัวหน้าด่าน โดยเจ้าหน้าที่อื่นปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ ไม่ให้เกิดความบกพร่องต่อการปฏิบัติหน้าที่

๓.๒ หัวหน้าด่านพิจารณาถึงเหตุผลและความจำเป็นของการตรวจสอบ อำนาจหน้าที่ของผู้ขอตรวจสอบว่ามีหรือไม่ และสิทธิตาม พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารฯ โดยให้คำแนะนำไปยังเรื่องขอ ณ สถานที่ตำรวจนั้นๆ

๔. หากบุคคลนั้น **ขัดคำสั่ง** ให้เรียกกำลังและนำ **หลักระดับการใช้กำลัง** มาใช้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ และ/หรือ ดำเนินคดีในส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อหาการก่อกวนความเดือดร้อนรำคาญ ขัดคำสั่งเจ้าพนักงาน

๕. **ควบคุมตัว** นำส่งสถานีตำรวจ

กลับ

ต่อไป

กรณีบุคคลเข้ามาตรวจสอบเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตัวบทกฎหมายที่
เกี่ยวข้อง เมื่อมีการขัด
คำสั่งเจ้าหน้าที่

ตัวอย่างคำ
พิพากษา

เอกสารการตั้งด่าน

แนะนำให้ไปยื่นขอเอกสารการตั้งด่านที่สถานีตำรวจนั้นๆ
ตาม พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสาร พ.ศ.๒๕๔๐

วิฤตสื่อสาร

พ.ร.บ.รถยนต์รถสายตรวจ

ใบอนุญาตพกพาอาวุธปืน

บุคคลที่มาท้วงท้วงไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย

บัตรประจำตัวข้าราชการ

เฉพาะประชาชนที่สิทธิถูกระทบจากการปฏิบัติ
หน้าที่ของตำรวจ ต้องแสดงบัตรข้าราชการตำรวจ

กลับ

ระดับการใช้กำลัง

การระงับเหตุด้วยมือเปล่า

อาวุธไม่ถึงตาย

อาวุธปืน

การปรากฏ
กาย

การใช้วาจา

การควบคุม
ทางกายภาพ

การควบคุม
ทางกายภาพ
ด้วยมือเปล่า
อย่างรุนแรง

การใช้อาวุธไม่
ถึงตาย

การใช้อาวุธถึง
ตาย

กลับ
หน้าหลัก

ยุทธวิธีในการจับกุมคนร้าย(ด้วยมือเปล่า)

การจับ หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือราษฎรใช้อำนาจตามกฎหมายจับผู้กระทำความผิดหรือสงสัยว่ากระทำความผิดทางอาญา หรือจับตามหมายจับ เพื่อนำตัวผู้ถูกจับไปจัดการตามกฎหมาย

หลักพื้นฐานของการจับ

๑. เป็นการป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดหลบหนี หรือต่อสู้ขัดขวางการจับกุมของตำรวจ
๒. เป็นมาตรการหนึ่งในการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนทั่วไป
๓. เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้จับกุมต้องรู้ข้อมูลพื้นฐาน และพฤติกรรมของคนร้ายที่กระทำความผิดให้มากที่สุด
๔. ในการดำเนินการจับกุม เจ้าพนักงานตำรวจ จะต้องแจ้งแก่ผู้ที่จะถูกจับนั้นให้ทราบว่าเขาจะต้องถูกจับ และสั่งให้ผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับพร้อมด้วยผู้จับ เว้นแต่สามารถนำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้ในขณะนั้น

[กลับ](#)[ต่อไป](#)

ท่าที่ ๑ ทำหักข้อมือหรือฝ่ามือหงายกลับ

ขั้นตอนที่ ๑ เข้าประชิดตัวผู้ถูกจับทางด้านหน้าหรือด้านขวาของผู้ถูกจับ แล้วมือขวาจับมือขวาของผู้ถูกจับ โดยให้นิ้วหัวแม่มือทาบหลังนิ้วชี้ผู้ถูกจับ ให้เท้าขวาอยู่ข้างหน้า

ขั้นตอนที่ ๒ ก้าวเท้าซ้ายประชิดตัวผู้ถูกจับ หมุนตัวไปทางขวาพร้อมบิดฝ่ามือของผู้ถูกจับหงายไปทางด้านหลัง ใช้แขนซ้ายหรือฝ่ามือซ้ายกดบริเวณแขนขวาที่อ่อนบนของผู้ถูกจับ

ขั้นตอนที่ ๓ ออกแรงบังคับให้ผู้ถูกจับนอนคว่ำหน้าลงบนพื้น ถ้าไม่สามารถนำผู้ถูกจับลงกับพื้นได้ ให้ใช้วิธีการหมุนตัวมาทางขวาเพื่อให้ผู้ถูกจับเสียหลักแล้วตกลงพื้น ให้แขนของผู้ถูกจับอยู่ระหว่างเข่าทั้งสองข้างของผู้จับ โดยใช้เข่าวางกดที่ไหล่หรือต้นคอของผู้ถูกจับ เข่าซ้ายกดที่หลังของผู้ถูกจับ บังคับแขนของผู้ถูกจับให้ตึงและตั้งฉากขึ้นพร้อมบิดข้อมือของผู้ถูกจับไปทางศีรษะ

กลับ

ต่อไป

หมายเหตุ

ในขั้นตอนที่ ๓ ถ้ากดผู้ถูกจับลงพื้นได้แล้ว ให้แขนของผู้ถูกจับอยู่ระหว่างเข้าทั้งสองข้างของผู้จับ โดยใช้เข้าขวางคบบริเวณไหล่หรือต้นคอของผู้ถูกจับ เข้าซ้ายตั้งฉากกับพื้นชิดกับรักแร้ของผู้ถูกจับ บังคับแขนของผู้ถูกจับให้ตึงและตั้งฉากขึ้น พร้อมบิดข้อมือของผู้ถูกจับไปทางศีรษะ เพื่อบังคับไม่ให้ผู้ถูกจับดิ้นหรือขัดขืนจากนั้นทำการใส่กุญแจมือโดยให้ใส่ที่มือขวาก่อน แล้วจึงใส่มือซ้าย พลิกให้ผู้ถูกจับหงายขึ้นแล้วนั่งและช่วยพยุงให้ลุกขึ้นยืน ควบคุมตัวไปอย่างใกล้ชิดและระมัดระวัง

กลับ

ต่อไป

ท่าที่ ๒ ท่าหักข้อมือหงาย

ขั้นตอนที่ ๑ ใช้มือซ้ายจับที่มือขวาของผู้ถูกจับ เท้าซ้ายอยู่ข้างหน้า โดยใช้นิ้วหัวแม่มือกดระหว่างนิ้วนางกับนิ้วก้อยของผู้ถูกจับ หมุนฝ่ามือผู้ถูกจับไปทางซ้าย

ขั้นตอนที่ ๒ ใช้มือขวาช่วยกดที่หลังมือผู้ถูกจับ กดในลักษณะหมุนตัวช่วยไปทางซ้าย ก้าวเท้าซ้ายไปด้านหลัง จากนั้นออกแรงกดที่หลังมือของผู้ถูกจับเพื่อบังคับให้ผู้ถูกจับล้มลงนอนหงายลงพื้น

ขั้นตอนที่ ๓ เดินอ้อมไปทางศีรษะผู้ถูกจับเพื่อบังคับให้ผู้ถูกจับคว่ำหน้าลง โดยจับมือขวาของผู้ถูกจับอยู่และดึงแขนของผู้ถูกจับให้ตึง ใช้เข้าทั้งสองข้างกดหลังของผู้ถูกจับไว้ ส่วนแขนขวาของผู้ถูกจับบังคับให้ตึงแล้วตั้งฉากขึ้นพร้อมบิดข้อมือของผู้ถูกจับ

กลับ

ต่อไป

หมายเหตุ

- การจับในท่าหักข้อมือหงาย ให้พลิกมือในวงแคบเพื่อให้คนร้ายเจ็บและบังคับลงได้โดยง่าย ซึ่งหากยกขึ้นสูงผู้ถูกจับอาจหมุนตัวหลุดได้แทน แล้วใช้มืออีกข้างหนึ่งตบได้ ทำให้ไม่สามารถบังคับผู้ถูกจับลงพื้นได้
- ระหว่างการเดินอ้อมศีรษะเพื่อบังคับให้ผู้ถูกจับคว่ำหน้าลงพื้น ผู้ถูกจับกุมอาจขัดขึ้นและพยายามจะลุกขึ้นให้ผู้จับกุมใช้มือซ้ายกดบังคับที่หลังมือขวา และนำมือขวามาจับที่ศอกของผู้ถูกจับแล้วกดให้แขนเหยียดตรง

กลับ

ต่อไป

ท่าที่ ๓ ท่าสอดคล้องแขน

ขั้นตอนที่ ๑ เจ้าหน้าที่ผู้จับกุม ใช้มือซ้ายจับที่มือขวาของผู้ถูกจับ โดยบิดให้ฝ่ามือหันไปทางด้านหลัง นิ้วหัวแม่มือของผู้จับกุมกดที่โคนนิ้วหัวแม่มือของผู้ถูกจับ เท้าซ้ายอยู่ข้างหน้า

ขั้นตอนที่ ๒ ก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าพร้อมกับสอดแขนขวาเข้ารักแร้ขวาของผู้ถูกจับ หมุนตัวไปทางขวาพลิกข้อมือขวาล็อกที่หัวไหล่ขวาของผู้ถูกจับ

ขั้นตอนที่ ๓ ออกแรงกดบังคับผู้ถูกจับก้มหน้าลงที่พื้น พับแขนไว้บนหลัง

หมายเหตุ

กลับ

๑. ในท่านี้สามารถใช้จับล็อกและควบคุมผู้ถูกจับไปยังที่ต่าง ๆ ได้ ถ้าหากผู้ถูกจับขัดขืน ผู้จับใช้วิธีหมุนตัวไปทางขวาออกแรงกดผู้ถูกจับลงกับพื้น
๒. ในส่วนการฝึกท่านี้ไม่แนะนำให้กดลงบนพื้น เพราะอาจทำให้ได้รับบาดเจ็บได้

ต่อไป

ท่าที่ ๔ ท่าหักข้อมือคว่ำ

ขั้นตอนที่ ๑ เจ้าหน้าที่ผู้จับกุมใช้มือขวาจับที่ข้อมือขวาของผู้ถูกจับจากทางด้านหลัง ดึงมาทางด้านขวา ให้เท้าขวาอยู่ข้างหน้า

ขั้นตอนที่ ๒ ก้าวเท้าซ้ายไปอยู่แนวเดียวกับเท้าขวาของผู้ถูกจับ พร้อมกับสอดแขนซ้ายเข้าที่รักแร้ขวาของผู้ถูกจับ กดศอกชิดข้างลำตัว ใช้มือขวากดข้อมือขวาของผู้ถูกจับให้คว่ำลง

ขั้นตอนที่ ๓ นำมือซ้ายไปช่วยกดบังคับที่หลังมือขวาของผู้ถูกจับ โดยให้ข้อศอกขวาของผู้ถูกจับแนบชิดติดลำตัวของผู้จับกุม โดยให้ท่อนแขนของผู้ถูกจับตั้งขึ้น ออกแรงกดที่หลังมือแล้วพาผู้ถูกจับเคลื่อนที่ไปตามที่ต้องการ

กลับ

ต่อไป

ข้อแนะนำ

- ถ้ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๒ นาย อาจเข้าจับกุมผู้ถูกจับทั้งมือซ้ายและขวาก็ได้ เพื่อความสะดวกและความปลอดภัยในการพาเคลื่อนที่ไป

- กรณีที่มีผู้ประท้วงหรือนักกีดขวางการจราจร สั่งให้ลูกไม่ยอมลุก เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถใช้การจับท่าหักข้อมือคว่ำพาออกจากพื้นที่ดังกล่าวได้

กลับ

ต่อไป

ท่าที่ ๕ ทำล็อกแขนกับลำตัว

ขั้นตอนที่ ๑ ผู้จับกุมเดินเข้าทางด้านหลังเฉียงทางขวาของผู้ถูกจับ ให้เท้าขวาอยู่ข้างหน้า แล้วใช้มือขวาจับข้อมือขวาของผู้ถูกจับบิดให้ฝ่ามือหันไปข้างหลัง

ขั้นตอนที่ ๒ ก้าวเท้าซ้ายไปอยู่แนวเดียวกับเท้าขวาของผู้ถูกจับ ดึงแขนขวาของผู้ถูกจับให้ตึงและให้ข้อศอกของผู้ถูกจับอยู่บริเวณหน้าอกของผู้จับกุม หักข้อมือของผู้ถูกจับเข้าหาตัวผู้จับกุม พร้อมกับใช้แขนซ้ายสอดเข้าไปใต้รักแร้ของผู้ถูกจับ แล้วล็อกหัวไหล่ให้แน่น บังคับพาผู้ถูกจับให้เดินไปตามที่ต้องการ

กลับ

ต่อไป

หมายเหตุ

๑. ถ้าผู้ถูกจับขัดขืน ให้ผู้จับกุม หมุนตัวไปทางขวาแล้วทิ้งน้ำหนักตัวลงเพื่อบังคับ
ให้ผู้ถูกจับลงบนพื้น

๒. ถ้ากรณีมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๒ นาย อาจเข้าจับล็อกแขนอีกข้างหนึ่ง
ของผู้ถูกจับก็ได้ แล้วช่วยกัน
บังคับพาไป

๓. ในการฝึกควรฝึกปฏิบัติเข้าจับกุมทั้งทางด้านขวาและ
ทางด้านซ้าย

กลับ

กลับหน้า
มือเปล่า

อาวุธไม่ถึงตาย

- วัตถุประสงค์

- เป็นอาวุธที่ใช้เพื่อจับกุม ควบคุม หรือหยุดยั้งคนร้ายหรือผู้ก่อเหตุที่มีอาวุธไม่ร้ายแรงหรือด้วยมือเปล่าเจตนากระทำอันตรายหรือพยายามจะกระทำอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลอื่น
- เพื่อลดการบาดเจ็บสาหัสหรือเสียชีวิตจากการใช้อาวุธปืนในทันทีของเจ้าหน้าที่
- เป็นช่วงต่อของการใช้อาวุธตามระดับการใช้กำลังที่สมสัดส่วนกับการกระทำของคนร้ายหรือผู้ก่อเหตุ เป็นไปตามหลักสากล หลักสิทธิมนุษยชนและสังคมยอมรับ
- ข้อพึงระวังที่สำคัญ เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องประเมินสูงและพร้อมที่จะเปลี่ยนใช้อุปกรณ์อื่น ๆ ที่มีประสิทธิภาพหยุดยั้งหรือทำให้เกิดความปลอดภัยมากกว่าจนกระทั่งใช้อาวุธปืนในสถานการณ์ที่จำเป็นต้องป้องกัน ตาม ป.วิอาญา ม.๖๘ เมื่อไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

กลับ

ต่อไป

อาวุธไม่ถึงตาย

อุปกรณ์อื่นๆ ที่ไม่ได้กำหนดไว้ในคู่มือฯ

- โดยมีวัตถุประสงค์การใช้เช่นเดียวกับอาวุธที่ไม่ถึงตาย ได้แก่
 - ปืนยิงรัดขา
 - ชุดอุปกรณ์ไม้จ้ำมควบคุมบุคคล
 - ปืนยิงตาข่าย
 - Flash bang
 - อุปกรณ์อื่น ๆ ที่ถูกพัฒนาในอนาคต

		ปืนไฟฟ้า *	อาวุธปืน หรือกำลังที่ทำให้บาดเจ็บสาหัสหรือถึงแก่ความตาย
		กระสุนยาง	
		สเปรย์พริกไทย *	
		อาวุธที่ไม่ถึงตาย / ดั้ว / กระบอง	
การควบคุมโดยใช้อาวุธ			
การจับ/การกดจุดให้เจ็บ	การจับ/การควบคุมโดยใช้มือเปล่า	การใช้กำลังต่อร่างกายเพื่อควบคุม	
การควบคุมโดยปราศจากอาวุธ			
การควบคุมด้วยวาจา : การโหม่งหัว / การเตะเท้า / การตักเตือน / ออกคำสั่ง			

ต่อไป

การใช้ดิว หรือ กระบอง (Expandable baton)

- ประเภทของกระบอง
 - กระบองยาว ๒๔ นิ้ว ทำจากไม้เนื้อแข็ง ลักษณะเป็นท่อนกลมตลอดตามจรตปลาย
 - กระบองยืดขยาย ผลิตจากเหล็กที่มีคุณภาพสูงความยาวระหว่าง ๖-๓๐ นิ้ว น้ำหนักประมาณ ๔-๑๖ ออนซ์ เมื่อขยายสุดยาว ๑๖-๒๔ นิ้ว
 - แบบ Friction lock สะบัดใช้ เก็บโดยการกระแทกปลาย
 - แบบ Auto lock สะบัดใช้ เก็บโดยการกดตุต
 - แบบ Auto lock สะบัดใช้ เก็บโดยการบิดที่ปลาย
- การใช้กระบองเพื่อต่อสู้ป้องกันตัว ในลักษณะของการป้องกันมิให้มีเจตนาทำร้าย
- หากจำเป็นต้องตีป้องกันตัว ควรตีที่บริเวณขาเพื่อให้หยุดการเคลื่อนไหว ให้ทรุดตัวลง หรือตีที่ท่อนแขนบริเวณกล้ามเนื้อที่จะใช้ในการต่อสู้ หรือที่บริเวณมือหรือข้อมือ

กลับ

ต่อไป

ข้อพิจารณาการใช้ดีวีหรือกระบอง

- เพื่อใช้เป็นอาวุธในการรักษาความสงบเรียบร้อย ที่เป็นช่วงต่อของระดับการใช้กำลังจากที่ไม่มีอาวุธ ไปจนกระทั่งใช้อาวุธปืนในการระงับเหตุ
- เมื่อผู้ต้องสงสัยหรือผู้ก่อเหตุที่ไม่มีอาวุธร้ายแรงหรือด้วยมือเปล่า ชัดขึ้น จะหลบหนี หรือทำร้ายเจ้าหน้าที่หรือประชาชนที่อยู่ในเหตุการณ์
- เจ้าหน้าที่ต้องรักษาระยะห่างเพื่อความปลอดภัย จับตามดีวีหรือกระบอง พร้อมการแจ้งเตือนด้วยวาจาให้หยุดการกระทำ และเมื่อจำเป็นจำต้องชักดีวีหรือกระบองออกมาจากเอวสะบัดพร้อมใช้งานในท่าเตรียมพร้อมป้องกันตัว
- การประเมินสถานการณ์ สังเกตและรายงาน การสื่อสารกับผู้ก่อเหตุ และกับคู่บัดดี เป็นช่วงเวลาที่สำคัญมากในช่วงนี้
- การใช้ดีวีหรือกระบองจะเป็นไปเพื่อป้องกันการโจมตีหรือการเข้าทำร้ายร่างกายจากผู้ก่อเหตุด้วยมือเปล่าหรืออาวุธไม่ถึงตาย เป็นหลักการ

กลับ

ต่อไป

วิธีการฝึก

๑. **ท่าเตรียมพร้อม** ให้ผู้ปฏิบัติยืนในท่าเผชิญเหตุ (Ready Stance) ใช้มือถนัดจับกระบอง นำออกมาถือไว้ในระดับไหล่ ปลายกระบองชี้ไปทางด้านหลัง ส่วนมือข้างที่ไม่ได้ถือกระบองให้ยกขึ้นในลักษณะ ตั้งการ์ด และให้ตำรวจใช้เทคนิค ORMT ลดระดับสถานการณ์ หรือออกคำสั่งด้วยวาจา “อย่าเข้ามา จะใช้กระบอง”

กลับ

ต่อไป

วิธีการฝึก

๒. การตี มี ๒ ลักษณะ คือ การตีบน และตีล่าง

๒.๑ การตีบน เป็นการตีในลักษณะเฉียงลงจากบนลงล่าง ๔๕ องศา ทั้งด้านซ้ายและขวา

กลับ

ต่อไป

วิธีการฝึก

๒.๒ การตีล่าง เป็นการตีในลักษณะเช่นเดียวกันกับการตีบน แต่เน้นไปที่ท่อนขาของคนร้าย

กลับ

ต่อไป

โซนการตี

FRONT STRIKE ZONES

REAR STRIKE ZONES

red zone limited to self defence

yellow zone moderate strike

green zone regular strike

โซนสีเขียว ■

เป็นโซนที่สามารถตีเพื่อป้องกันตัว ยับยั้ง หยุดยั้งได้ ทั่วไป

โซนสีเหลือง ■

ตีเพื่อหยุดยั้ง ปลดอาวุธ เพื่อควบคุม จับกุม

โซนสีแดง ■

มีอาการบาดเจ็บรุนแรง เช่นช้ำต ถ้าถูกตีตรงจุดและรุนแรงอาจถึงชีวิตหรือพิการ ไม่สมควรที่จะตีเพื่อเป็นการป้องกันตัว

การเปิดกระบองยึดขยาย

การปฏิบัติหน้าที่ของ
ตำรวจจราจร

Open to the Sky

- ชักจากของสะบัดเฉียงขึ้นด้านบนแล้วมาอยู่เตรียมพร้อม (Guard)

Open to the Ground

- ชักจากของสะบัดเฉียงลงด้านล่างแล้วมาอยู่เตรียมพร้อม (Guard)

กลับ

ต่อไป

การเปิดกระบองยึดขยาย

Snap open

- ใช้ฝ่ามือกระแทกแล้วมาอยู่เตรียมพร้อม (Guard)

Rapid Response Open

- หากมีการชักออกมาใช้งานแล้วยึดไม่สุด ไม่ล็อก สามารถตีต่อได้เลย

กลับ

ต่อไป

การใช้สเปรย์พริกไทย(Pepper spray)

๑. สถานการณ์หรือขอบเขตการใช้

- เป็นการใช้ระดับกำลังในการจับกุม ควบคุมสถานการณ์
เท่าที่จำเป็น มีใช้เพื่อการลงโทษ แก้ก้น หรือเป็นการเจตนาทำ
ร้าย

๒. ชนิดของอุปกรณ์สเปรย์พริกไทย

๒.๑ แบบกระป๋องสเปรย์

- ควรมีคุณลักษณะในการฉีดน้ำเคมีออกไปได้ไกล
ประมาณ ๕-๗ เมตร และ ไม่ฟุ้งกระจาย

๒.๒ แบบปืนยิงกระสุนพริกไทย (Pepper gun) (มีใช้ใน
กองร้อยควบคุมฝูงชน)

- ระยะยิงไกลกว่าแบบกระป๋องสเปรย์ ประมาณ ๑๘-
๒๕ เมตร

กลับ

ต่อไป

ข้อพิจารณาการใช้สเปรย์พริกไทย

- การใช้สเปรย์พริกไทยไม่ว่าจะเป็นแบบกระป๋องสเปรย์หรือ Pepper gun เป็นการใช้เพื่อควบคุมสถานการณ์ จำกัดการมองเห็น หรือการเคลื่อนไหวโดยสะดวกให้กับคนร้ายหรือผู้ก่อเหตุ และยินยอมปฏิบัติตามคำสั่ง
- เป็นการสร้างระยะปลอดภัยให้กับเจ้าหน้าที่ที่ไม่ต้องเข้าไปในระยะประชิดกับคนร้ายหรือผู้ก่อเหตุที่มีอาการคลุ้มคลั่ง หรือกลุ่มทะเลาะวิวาท
- การใช้สเปรย์เป็นไปเพื่อป้องกันการโจมตีหรือการเข้าทำร้ายร่างกายจากผู้ก่อเหตุด้วยมือเปล่าหรืออาวุธไม่ถึงตาย เป็นหลักการเพื่อใช้เป็นอาวุธในการรักษาความสงบเรียบร้อย ที่เป็นช่วงต่อของระดับการใช้กำลังจากที่ไม่มีอาวุธ ไปจนกระทั่งใช้อาวุธปืน ในการระงับเหตุ
- เมื่อผู้ต้องสงสัยหรือผู้ก่อเหตุที่ไม่มีอาวุธร้ายแรงหรือด้วยมือเปล่า ชัดขึ้น จะหลบหนี หรือทำร้ายเจ้าหน้าที่หรือประชาชนที่อยู่ในเหตุการณ์
- เจ้าหน้าที่ต้องรักษาระยะห่างเพื่อความปลอดภัย เตรียมใช้อุปกรณ์ พร้อมการแจ้งเตือนด้วยวาจาให้หยุดการกระทำมิฉะนั้น จำเป็นต้องใช้สเปรย์พริกไทย
- การประเมินสถานการณ์ สังเกตและรายงาน การสื่อสารกับผู้ก่อเหตุ และกับคู่บัดดี้ เป็นช่วงเวลาที่สำคัญมากในช่วงนี้

กลับ

ต่อไป

ขั้นตอนการใช้

ขั้นตอนที่ ๑

ตำรวจที่แต่งเครื่องแบบ ให้พกของพร้อมใส่กระป๋องบรรจุสเปรย์พริกไทย
ไว้ในเข็มขัดข้างเอวด้านมือที่ไม่ถนัด

ขั้นตอนที่ ๒

เมื่อพบเหตุจะใช้ ให้ตำรวจตะโกนให้คำสั่งบอกก่อน หรือ บอกว่า ถ้าไม่หยุด จะใช้สเปรย์พริกไทย “หยุด ถ้าไม่หยุดจะใช้สเปรย์พริกไทย” พร้อมกับชูกระป๋องสเปรย์พริกไทยไปที่คนร้าย เพื่อบอกคนร้ายและประชาชนข้างเคียงให้ทราบ

ขั้นตอนที่ ๓

ให้ตำรวจผู้ฉีด ใช้มือข้างที่ไม่ถนัดถือสเปรย์พริกไทย ห่างจากคนร้ายประมาณ ๓ - ๕ ฟุต เหนี่ยวไกกระป๋องสเปรย์พริกไทยให้สุด เพื่อฉีดประมาณครึ่งวินาที หรือจนกว่าคนร้ายจะยอมจำนน (ควรฉีดโดยเหนี่ยวไก แล้วฉีดครั้งที่ ๒ หรือ ๓ ในทันที ครั้งละครึ่งวินาที) โดยฉีดไปที่ตา ถ้าคนร้ายสวมแว่น ให้ฉีดที่หน้าผาก

ขั้นตอนที่ ๔

เมื่อผู้ถูกฉีดยอมแล้ว หรือล้มลง หรือหยุดวิวาททำร้าย ห้ามฉีดใส่ซ้ำ ให้รีบจับกุม และปฐมพยาบาลต่อไป

กลับ

ต่อไป

การปฐมพยาบาล หรือการปฏิบัติหลังการใช้สเปรย์พริกไทย

เมื่อคนร้ายยอมให้จับ ให้นำตัวคนร้ายมายังที่โล่ง เพื่อให้อากาศพัดผ่านให้สเปรย์พริกไทยบรรเทาอาการแสบร้อนแก่คนร้าย แล้วให้คนร้ายใช้น้ำเย็นล้างหน้า ตา จมูก ท้อง และเรียกหน่วยปฐมพยาบาล หรือนำส่งโรงพยาบาล

กลับ

ต่อไป

- ปืนยิงสเปรย์พริกไทย มีการพัฒนาที่หลากหลายโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายในการควบคุมสถานการณ์ และเป็นการสร้างระยะที่ปลอดภัยให้กับเจ้าหน้าที่ได้มากกว่าการใช้สเปรย์ฉีดแบบกระป๋อง โดยทั่วไปอยู่ที่ระยะ ๗-๒๕ เมตร
- แรงขับในการยิงกระสุนส่วนใหญ่ใช้ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) แบบ Tank และ หลอด
- ชนิดกระสุนมี ๒ แบบ
 ๑. แบบลูกบอลขนาด .๖๘ caliber (ทำจากเจลลาติน ไม่เป็นอันตราย) เมื่อกระทบเป้าหมายแล้วเปลือกหุ้มจะแตกตัวให้สารเคมีสัมผัสผิวหนังหรือระเหยเข้าดวงตา
 ๒. แบบเจล เมื่อสารถูกยิงถูกเป้าหมายตามเสื้อผ้า หรือผิวหนัง ระเบิดเข้าสู่ดวงตาและผิวหนัง
 - กระสุนทั้ง ๒ แบบ ทำให้เกิดการแสบร้อน ช่วยให้หยุดการกระทำได้ เช่น การระงับเหตุชุมนุมทะเลาะวิวาท หรือ บุคคลลุ่มคลั่ง
- เห็นควรมีบรรจุไว้สำหรับเจ้าหน้าที่สายงานป้องกันปราบปรามในการระงับเหตุบุคคลลุ่มคลั่ง หรือ เหตุทะเลาะวิวาทที่มีความรุนแรง

กลับ

ต่อไป

การใช้กระสุนยาง(Rubber bullets and other kinetic weapons)

- คำแนะนำด้านสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติเกี่ยวกับอาวุธร้ายแรงในการบังคับใช้กฎหมายแนะนำให้ใช้กระสุนยางเมื่อเผชิญกับภัยคุกคามที่ใกล้เข้ามาเท่านั้น และเล็งไปที่ท้องหรือขาส่วนล่างซึ่งมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดรอยฟกช้ำและแผลฉีกขาด
- กระสุนยางใช้เพื่อยิงสกัดคนร้ายหรือผู้ก่อเหตุได้เหมือนกับกระสุนจริง แต่ไม่ทำให้ผู้ก่อเหตุถึงแก่ชีวิต
- หลักการทำงานเหมือนเครื่องกระสุนปืนที่ใช้ดินปืนเป็นตัวขับเคลื่อนกระสุนออกไป แต่ต่างกันเพียงแต่หัวกระสุนทำจาก "ยางพารา"
- เมื่อกระทบกับร่างกายทำให้เกิดอาการบาดเจ็บอย่างฉับพลัน ไม่ถึงแก่ชีวิตตามมาตรฐานสากล

ข้อห้ามสำคัญ

- ห้ามยิงไปบริเวณกะโหลกศีรษะเด็ดขาด ความแรงของกระสุนยางทำให้กะโหลกร้าว หรือถูกดวงตาเป็นอันตรายถึงชีวิตได้
- ห้ามยิงในระยะใกล้ เพราะกระสุนยางก็สร้างความเสียหายอันตรายจากแรงหัวกระสุนยาง อาจทำให้กระดูกหักและกดทับหรือฉีกเส้นเลือดในบริเวณที่ได้รับผลกระทบซึ่งอาจทำให้เลือดออกในอวัยวะใกล้เคียงเช่น ไต ม้าม หรือตับ

กลับ

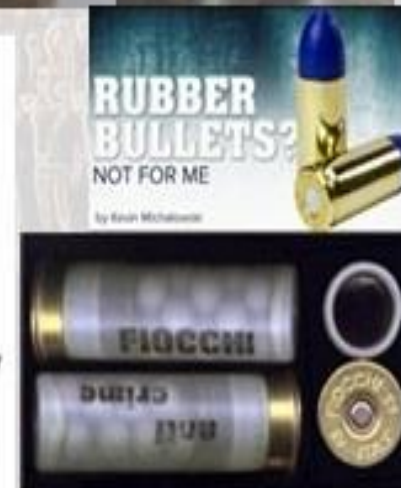
ต่อไป

ประเภทของกระสุนยาง

แบ่งตามขนาดของอาวุธปืนที่จะนำไปใช้

- กระสุนยางจะใช้ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเท่ากับกระสุนจริง มีหลายขนาด เช่น
 - ขนาด ๔๐ มม. ที่ใช้ยิงจากเครื่องยิงลูกระเบิด เอ็ม-๒๐๓ หรือ ยิงจากเครื่องยิงลูกระเบิด เอ็ม-๗๙ หรือยิงจากเครื่องยิงแก๊สน้ำตา
 - ขนาดลูกซอง ๑๒ เกจ
 - ขนาด ๙ มม.
 - ขนาด .๓๘ นิ้ว
 - ขนาดอื่น ๆ

กลับ

ต่อไป

กระสุนลูกซองอย่างสำหรับปืนลูกซอง ขนาดเบอร์ ๑๒

วัตถุประสงค์การนำไปใช้งาน

ใช้ยิงกับปืนลูกซองขนาด ๑๒ เกจ ระบบ
ปั๊มแอ็คชั่นที่ปลายปากลำกล้องไม่มีใช้ค ใน
ภารกิจการปราบจลาจลหรือปราบปรามคนร้าย,
คนคลุ้มคั่ง ที่มีอาวุธไม่ร้ายแรง และในการ
ช่วยเหลือตัวประกันที่ถูกคนร้ายจับกุม โดยไม่ทำ
ให้เกิดอันตรายถึงขั้นบาดเจ็บสาหัส

ข้อมูลทางเทคนิค

- ปลอกกระสุนทำจากพลาสติก หนัก ๒๒ กรัม
- กระสุนลูกซองยางครบนัด มีความยาว
 ๕๘.๕๐ ± ๓.๐ มม.
- ฐานปลอกกระสุน ทำจากทองเหลืองขึ้นรูป
- จอกชนวน ทำด้วยทองเหลืองภายในบรรจุด้วยแก๊ป
ชนวน
- ดินขับ เป็นดินขับเผาไหม้เร็ว ชนิดสองฐาน
- หมอนรองหัวกระสุน ทำจากพลาสติกหรือกระดาษ
- หัวกระสุน ทำจากยางพาราประกอบอยู่กับส่วนที่เป็น
หางพลาสติกเพื่อช่วยในการทรงตัวให้มีความแม่นยำ
- ระยะยิง ตั้งแต่ ๓-๒๐ เมตร
- การบรรจุเล็กบรรจุ ใช้กับปืนลูกซองที่ไม่มีม่านบับปลาย
ลำกล้อง

กระสุนลูกซอง หัวยาง
ชนิดทรงตัวด้วยหาง

กลับ

ต่อไป

ตำแหน่งการยิงกระสุน

- ผู้ทำหน้าที่ยิงกระสุนยางจะยิงไปยังเป้าหมายที่เป็นจุดอ่อนที่กล้ามเนื้อตามร่างกาย เช่น หน้าท้อง แผ่นหลัง ต้นขา น่อง เป็นต้น เพื่อให้เกิดอาการเจ็บ จุก หยุดชะงักชั่วคราว
- หากยิงไปถูกจุดแข็งที่เป็นกระดูก เพราะจะทำให้กระดูกแตก หัก ได้รับอันตราย
- การยิงไปที่ส่วนแข็ง ยังอาจทำให้คนร้ายไม่เกิดอาการเจ็บ จุก และจะเร่งรีบทำให้ออกเหตุต่อตัวประกันได้
- ข้อห้ามสำคัญ ห้ามยิงไปบริเวณกะโหลกศีรษะเด็ดขาด ความแรงของกระสุนยางทำให้กะโหลกร้าวอันตรายถึงชีวิตได้

มีอาการบาดเจ็บรุนแรง เด่นชัด ถ้าถูกตีตรงจุดและรุนแรงอาจถึงชีวิตหรือพิการ ไม่สมควรที่จะตีเพื่อเป็นการป้องกันตัว

กลับ

ต่อไป

ภาพตัวอย่างเมื่อมีการยิงด้วยกระสุนยาง

จุดที่ยิงเพื่อหยุดยั้ง ทำให้ชะงักงันและเจ็บจุก

ข้อห้ามเด็ดขาด

- ห้ามยิงไปบริเวณกะโหลกศีรษะเด็ดขาด ความแรงของกระสุนยางทำให้กะโหลกร้าว หรือดวงตาเป็นอันตรายถึงชีวิตได้

กลับ

ต่อไป

การใช้อุปกรณ์ช็อตไฟฟ้า หรือปืนไฟฟ้า

Conducted Electrical Weapons : CEWs / Stun gun

- หรือที่เรียกว่า "TASERS" เป็นอาวุธที่ส่งกระแสไฟฟ้า (CEWs) ถูกใช้โดยหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายหลายพันแห่งในสหรัฐอเมริกา ออกแบบมาเพื่อส่งกระแสไฟฟ้าผ่านร่างกายของผู้ต้องสงสัย ทำให้เกิดความเจ็บปวดชั่วคราวและการลดอาการชักขึ้นหรือต่อสู้อันตราย เนื่องจากกระแสไฟฟ้าจะส่งผลกระทบต่อร่างกายให้หยุดชะงักอย่างรุนแรง เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่จึงใช้เครื่องมือเหล่านี้เฉพาะในกรณีที่มีการต่อต้านอย่างรุนแรง แต่ไม่มีอาวุธ

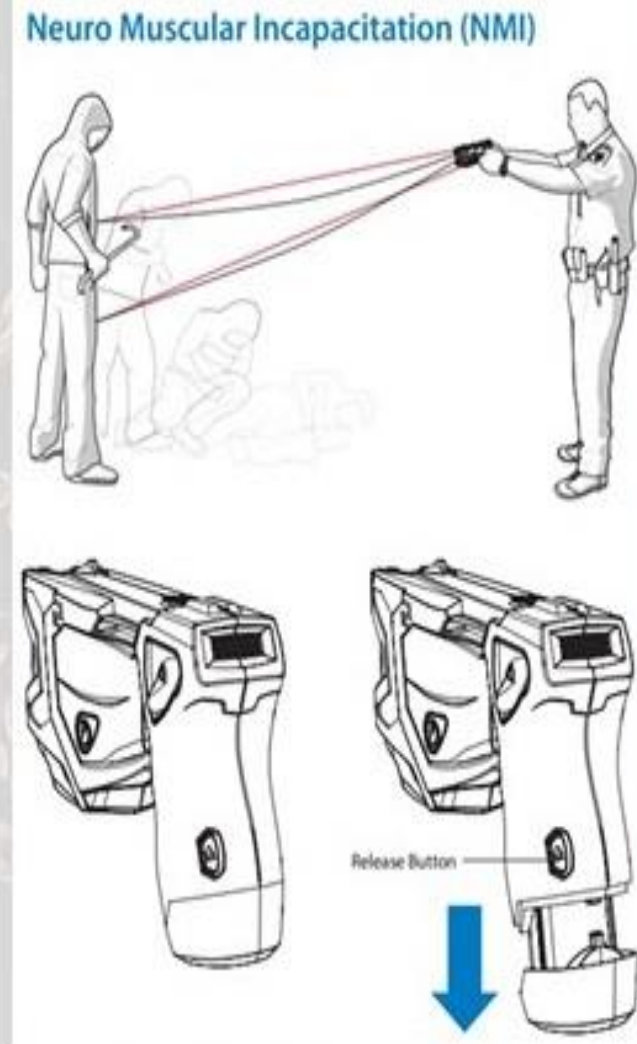
กลับ

ต่อไป

คุณลักษณะของปืนไฟฟ้า ยี่ห้อ Tasers รุ่น X๒ ที่ ตร. จัดหา ระบบการทำงาน

- ตัวเป็นผลิตจากวัสดุโพลีเมอร์
- ปลดปล่อยกระแส DC ประมาณ ๑๒,๐๐๐ โวลต์ เพื่อรบกวนประสาทส่วนกลางในการควบคุมร่างกาย ล็อกกล้ามเนื้อให้ผู้ที่ถูกยิงไม่สามารถบังคับร่างกายตัวเองได้
- การปลดปล่อยกระแสจากการยิง หรือการปลดปล่อยกระแสซ้ำ ครั้งละ ๕ วินาที
- สามารถบรรจุตลับกระสุนได้ ๒ ตลับ ๆ ละ ๒ ลูกดอก และสามารถยิงต่อเนื่องได้ทั้ง ๒ นัด (๔ เขี้ยว) เป้าหมายจะต้องถูกลูกดอกยิงเข้า ๒ นัด การทำงานถึงจะเต็มระบบ
- ตัวปืนมีลำแสงเลเซอร์และไฟฉายเพื่อเพิ่มความแม่นยำในการเล็งยิงไปที่เป้าหมาย
- ระยะยิงที่มีประสิทธิภาพสูงสุด คือ ระยะที่ ๔-๕ เมตร
- มีจอแสดงผลสถานะของแบตเตอรี่ ชนิดระยะของตลับกระสุน เวลาในการปลดปล่อยกระแส และสามารถใส่สายเคเบิลตั้งข้อมูลการใช้เพื่อเป็นพยานในชั้นศาล
- อายุของตลับและแบตเตอรี่ ๕ ปี แต่จะอาร์คทดสอบกระแสได้ ๕๐๐ ครั้ง หากทำทุกวันจะมีอายุประมาณ ๑ ปี ๖ เดือน

กลับ

ต่อไป

รายละเอียดคุณลักษณะปืนไฟฟ้า Taser X๒

- การไหลด (๒) คาร์ทริดจ์ในเป้าหมายเหตุการณ์พลาดหรือมีหลายเป้าหมาย
- สายตาเลเซอร์ LED คู่เพื่อแสดงตำแหน่งที่จะเปิดตัวโพรบทั้งสองในตลับหมึกแต่ละตัวอย่างแม่นยำ
- Pulse Calibration System ให้ปริมาณประจุไฟฟ้าที่ต้องการและปรับเทียบใหม่ ๒๐ ครั้งทุกวินาที
- จอแสดงข้อมูลส่วนกลาง (CID) ระบุระดับพลังงานการวินิจฉัยตัวเองข้อมูลสถานะประเภทตลับหมึกและนาฬิกา
- อาร์คไฟฟ้าสามารถใช้เพื่อยับยั้งผู้ร้ายจากการโจมตี
- ไม่มีผลกระทบหรือการปนเปื้อนต่อผู้โจมตีและปลอดภัยกว่าเทคโนโลยี CEW ก่อนหน้าถึง ๔๐%
- แบตเตอรี่ Performance Power Magazine (PPM) ช่วยให้สามารถจับคู่ได้มากถึง ๕๐๐ ครั้งเพื่อประสิทธิภาพที่ดีที่สุด
- สวิตช์ความปลอดภัยสองหน้าเพื่อป้องกันการปล่อยโดยไม่ได้ตั้งใจ
- ไฟฉาย LED ในตัวเพื่อให้แสงสว่างในสภาพแวดล้อมที่มืด

กลับ

ต่อไป

- การป้องกันสภาพอากาศที่ได้รับการจัดอันดับตามมาตรฐาน IPX๒ ให้ความทนทานต่อฝนและความชื้นได้ดีขึ้น
- ตัวเครื่องผลิตจากโพลีเมอร์ทนแรงกระแทกสูงเพื่อความทนทานอย่างแท้จริง
- อัปเดตเฟิร์มแวร์ผ่านทางออนไลน์
- รวมซองหนังเพื่อความสะดวกในการพกพาแบบแฮนด์ฟรี
- ช่วง: ๑๕ ฟุต (๔.๖ ม.) ช่วง
- ขนาด w / PPM: ๗.๘" L x ๑.๗" W x ๔.๒" H
- ขนาด w / o PPM: ๗.๘" L x ๑.๗" W x ๓.๘" H
- น้ำหนักพร้อม PPM และ ๒ ตลับ: ๑.๐ ปอนด์
- น้ำหนักไม่รวม PPM และ ๒ ตลับ: ๐.๖ ปอนด์
- ช่วงอุณหภูมิในการทำงาน / การจัดเก็บ: -๔ ° F [-๒๐ ° C] ถึง ๑๒๒ ° F [๕๐ ° C]
- รับประกันการเปลี่ยนตลอดอายุการใช้งาน (หากสูญหายระหว่างการโจมตี)
- TASER® เป็นเครื่องหมายการค้าจดทะเบียนของ Axon เดิมชื่อ TASER International, Inc.
- ผลิตในอเมริกา.

กลับ

ต่อไป

ข้อควรระวัง

ต้องประเมินสถานการณ์ล่วงหน้า ดังนี้

- เมื่อยิงไปแล้วผู้ถูกยิงจะล้มไปตกน้ำ ตกระเบียง ล้มไปทับเหล็กแหลม ทำให้ได้รับอันตราย
- ห้ามยิงลูกดอกไปที่ศีรษะ อวัยวะสืบพันธุ์

© Glenn Copus

กลับ

ต่อไป

ตำแหน่งการยิงลูกดอกกระสุน

ตำแหน่งที่ควรยิง

ระยะหวังผล ที่ ๔-๕ เมตร

กลับ

ต่อไป

การใช้อุปกรณ์จับกุมระยะไกลด้วยเชือกรัด

Borawrap

- Borawrap ถือเป็น Non lethal weapons (อาวุธที่ไม่ทำให้ถึงตาย) ที่สามารถปล่อยเชือกวัสดุ Kevlar ความยาว ๒.๕ เมตร ออกไปด้วยความเร็ว ๑๙๕ เมตรต่อวินาทีเพื่อให้เชือกพันและรัดผู้ต้องสงสัย มีระยะหวังผลอยู่ที่ ๓-๘ เมตร
- ปลายของเชือกแต่ละด้าน ประกอบด้วย ตะขอเกี่ยว ๔ แฉก ซึ่งออกแบบมาเพื่อยึดติดกับเสื้อผ้า และสามารถหยุดความเคลื่อนไหวของเป้าหมายได้ชั่วคราว โดยไม่ก่อให้เกิดการบาดเจ็บ
- BolaWrapช่วยให้เจ้าหน้าที่ มีความสามารถในการควบคุมและจับกุมเป้าหมายได้โดยใช้ความรุนแรงน้อยที่สุด

กลับ

ต่อไป

ส่วนประกอบของอุปกรณ์จับกุมระยะไกลด้วยเชือกรัด

กลับ

ต่อไป

ส่วนประกอบของอุปกรณ์จับกุมระยะไกลด้วยเชือกรัด

• ตะลึงเชือก

ตะขอเกี่ยว 4 แฉก
(น้ำหนัก 3.7 กรัม)

สายเคฟลาร์ ยาว
2.5 เมตร
(ทนต่อแรงดึง
220 - 380
ปอนด์)

แผ่นครอบตะลึง

ตัวตะลึง

ลูกเบงก์ ขนาด .380
(ตัวสร้างแรงดันเพื่อ
ปล่อยตะลึงเชือก)

กลับ

ต่อไป

เหตุการณ์ที่เหมาะสมใช้ Bola Wrap

บุคคลลุ่มคลั่ง

ทำร้ายตัวเอง

ทำร้ายผู้อื่น

กลับ

ต่อไป

ภาพการใช้ Bola Wrap

กลับ

ต่อไป

การใช้ไม้ง่ามระงับเหตุบุคคลลุ่มคลั่ง

๑. วัตถุประสงค์การใช้ไม้ง่าม

- หลักการและแนวคิดในการใช้ไม้ง่ามในการเข้าระงับเหตุ เป็นไปตามหลักการใช้กำลัง ตามคู่มือปฏิบัติมาตรฐานในการเข้าเผชิญเหตุของเจ้าหน้าที่สายตรวจ ๒๕๕๙ บทที่ ๔ การพิจารณาใช้อาวุธที่ไม่ถึงตายเพื่อควบคุมตัว จับกุม โดยไม่ให้เกิดการสูญเสียชีวิต และเพื่อความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่

- ไม้ง่ามใช้เพื่อเป็นการสร้างระยะห่างที่ปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ และ ในขณะเดียวกันใช้ควบคุมตัวผู้ก่อเหตุให้เสียหลักล้มเพื่อความได้เปรียบในการเข้าไปปลดอาวุธในมือและจับกุมใส่กุญแจมือ โดยผู้ถูกจับกุมจะต้องไม่ได้รับบาดเจ็บโดยไม่จำเป็น

กลับ

ต่อไป

การออกแบบและวัสดุที่ใช้สร้างไม้ง่าม

๒. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างไม้ง่าม

- วัสดุที่ใช้ควรเป็นโลหะที่ไม่หนักมากแต่แข็งแรงและต้องทำให้ไม่มีคมโดยตลอดทั้งอุปกรณ์
- ความยาวของไม้ง่าม ยาว ๓ เมตร โดยแบ่งเป็นเป็นช่วงละ ๑ เมตร คือ
 - ๑) ช่วงที่หนึ่ง ตั้งแต่ปลายด้ามจับขึ้นไป ๑ เมตร เป็นช่วงที่เจ้าหน้าที่ใช้จับ
 - ๒) ช่วงที่สอง ตั้งแต่ช่วงต่อถึง ๒ เมตร เป็นช่วงที่เผื่อระยะความยาวของอาวุธที่ผู้ก่อเหตุใช้
 - ๓) ช่วงที่สาม ตั้งแต่ช่วง ๒ เมตร ถึงปลายไม้เป็นช่วงที่ใช้สัมผัสตัวและควบคุม ซึ่งคนร้ายอาจใช้แขนเอื้อมมาในระยะ ๑ เมตร โดยมีเปล้าหรือมีดสั้น
- การออกแบบการใช้งานสำหรับ ๑ ทีม ปฏิบัติ ควรใช้ ๔ ไม้ง่าม ดังนี้
 - ๑) ไม้ง่ามครึ่งวงแหวนต้นลำตัว ออกแบบโดย ส่วนปลายไม้ง่าม เป็นครึ่งวงกลม มีความกว้างรัศมีประมาณ ๑ ลำตัวคน (๑๘ - ๒๐ นิ้ว)
 - ๒) ไม้ง่ามเกี่ยวขา ๒ ขา ออกแบบลักษณะคล้ายเขาวัว โดยปลายไม้ทำเป็นรูปตัว V หรือ ครึ่งวงกลมตามข้อ ๑ แต่รัศมีน้อยกว่า โดยด้านปลายทั้ง ๒ ข้าง ตัดโค้งเพื่อใช้ในการเกี่ยวขาทั้ง ๒ ข้าง
 - ๓) ไม้ง่ามสำหรับใช้เกี่ยวขา ๑ ข้าง ออกแบบโดยด้านปลาย ทำเป็นรูปตะขอ ครึ่งวงกลม (รัศมีประมาณ ๘-๑๐ นิ้ว)
 - ๔) ไม้ง่ามค้ำแขน ออกแบบโดยด้านปลาย เป็นรูปครึ่งวงกลม (รัศมีประมาณ ๘ - ๑๐ นิ้ว)

กลับ

ต่อไป

การออกแบบและวัสดุที่ใช้สร้างไม้ง่าม

๑. ไม้ง่ามสำหรับใช้ค้ำยันลำตัว

๒. ไม้ง่ามสำหรับใช้เกี่ยวข้อพักขาทั้งสองข้าง

กลับ

ต่อไป

การออกแบบและวัสดุที่ใช้สร้างไม้ง่าม

๓. ไม้ง่ามสำหรับใช้เกี่ยวขา ๑ ข้าง

๔. ไม้ง่ามค้ำแขน

กลับ

ต่อไป

๓.รูปแบบการประกอบทีม

ใช้รูปแบบการประกอบทีมของการควบคุมฝูงชนแบบ UN

๑) ทีมเจรจา สายตรวจ จยย.เขต

๒) ทีมหลัก ทีมใช้อุปกรณ์

- รูปแบบจัดทีม ๒ นาย คนที่หนึ่งใช้โล่ คนที่สองไม้ครึ่งวงแหวนดันลำตัว

- รูปแบบจัดทีม ๓ นาย คนที่หนึ่งใช้โล่ คนที่สองไม้ครึ่งวงแหวนดันลำตัว คนที่สามไม้หน้าวัวเกี่ยวขา

- รูปแบบจัดทีม ๔ นาย คนที่หนึ่งใช้โล่ คนที่สองไม้ครึ่งวงแหวนดันลำตัว คนที่สามไม้หน้าวัวเกี่ยวขา คนที่สี่ไม้ค้ำแขน

- รูปแบบจัดทีม ๕ นาย คนที่หนึ่งใช้โล่ คนที่สองไม้ครึ่งวงแหวนดันลำตัว คนที่สามไม้หน้าวัวเกี่ยวขา คนที่สี่ไม้ค้ำแขน คนที่ห้าไม้เกี่ยวขาเดี่ยว

หมายเหตุ กรณีใช้โล่พลาสติก เพื่อให้สามารถตรวจการณ์มองเห็นผู้ก่อเหตุ และ มือข้างที่ถืออาวุธได้

๓) ทีมคุ้มกัน

- อยู่ด้านหลัง ฉีกตัวทำมุม Combat L หรือ V

- อุปกรณ์ในการคุ้มกันเป็นไปตามระดับการใช้กำลัง ระดับอาวุธที่ไม่ถึงตาย เช่น ปืนยิงตาข่าย กระสุนยาง สเปรย์พริกไทย ปืนไฟฟ้า และอาวุธปืน

กลับ

ต่อไป

อุปกรณ์ที่ใช้ ๑ ทีม

๑. พลโล่

๒. พลไม้ง่าม

กลับ

ต่อไป

๔. หน้าที่ของแต่ละตำแหน่ง (อธิบายเฉพาะทีม ๔ นาย)

๑. พลโล่ ใช้โล่พลาสติก มีหน้าที่

๑.๑ นำพาทีมไปสู่จุดที่ผู้ก่อเหตุอยู่ เพื่อป้องกันการขว้างปาสิ่งของ หรือตรวจการณ์ บอกลสิ่ง
ที่เห็นให้ทีมทราบถึงตำแหน่งคนร้าย ตำแหน่งรูปพรรณ อาวุธที่ใช้ โดยเน้นที่มือ เอว และสิ่งของที่จะคว้า
จับเป็นอาวุธใกล้ตัว

๑.๒ พลโล่เมื่อได้ระยะ ๒๑ ฟุต ให้โล่หยุดแล้วให้เป็นหน้าที่ของทีมไม่งาม

๑.๓ พลโล่ให้ปรับตำแหน่งไปด้านมือผู้ก่อเหตุที่ถืออาวุธ และรองจนกว่าทีมไม่งามจำทำให้

ล้มลง

๑.๔ พลโล่จะใช้โล่เข้าหาผู้ก่อเหตุที่ล้มลงแล้ว โดยทำตัวให้ต่ำแล้วใช้สองมือที่จับโล่กดทับ
มือข้างที่ถืออาวุธ ใช้การมองผ่านโล่ใส จากนั้นให้ทำการพิจารณาความปลอดภัยในการปลดอาวุธตาม
ศิลปะป้องกันตัว

๑.๕ พลโล่จะเพิ่มน้ำหนักในการกดมือและท่อนแขนได้โดยใช้เท้าเหยียบที่ตัวโล่เพื่อเพิ่ม
น้ำหนักในการกด

กลับ

ต่อไป

๒. พลไม้ง่ามครึ่งวงแหวนต้นตัว มีหน้าที่

๒.๑ เป็นไม้หลักในการดันตัวผู้ก่อเหตุให้ห่างออกไปและเสียหลักไปด้านหลัง โดยต้องสัมพันธ์กับไม้ง่ามหน้าวัวเกี่ยวขา

๒.๒ พลไม้ครึ่งวงแหวนต้นตัวให้ตามติดจนกระทั่งผู้ก่อเหตุล้มลงแล้วใช้แรงกด ไม้ให้ผู้ก่อเหตุลุกขึ้นยืนได้อีก จนกว่าจะใส่กุญแจมือหรือเครื่องพันธนาการได้

๒.๓ หากพิจารณาแล้ว ผู้ก่อเหตุถูกควบคุมด้วยกำลังเจ้าหน้าที่ได้แล้วอาจเปลี่ยนมาใช้ควบคุมขาทั้งสองข้าง หรือวางไม้แล้วช่วยใช้มือจับขา

๓. พลไม้หน้าวัวเกี่ยวขาทั้ง ๒ ข้าง มีหน้าที่

๓.๑ เป็นไม้ที่บิดให้เป็นเส้นตรงลอดผ่านหว่างขาผู้ก่อเหตุไปด้านหลัง แล้วบิดให้ตะขอหน้าวัวทั้งสองข้างอยู่ในตำแหน่งที่จะเกี่ยวข้อพับหัวเข่า แล้วดึงให้ส่วนหางกับ ไม้ง่ามครึ่งวงแหวนต้นตัว เพื่อให้เสียหลักล้มลง

๓.๒ ไม้นี้หากเกี่ยวขา ๒ ข้างไม่ได้ อาจต้องเกี่ยวให้ดึงให้ได้ ๑ ขา ในตำแหน่งข้อพับหัวเข่าเช่นกัน เพื่อให้ผู้ก่อเหตุเสียหลักล้มลงกับพื้น

๓.๓ ไม้นี้หากจำเป็นจะสามารถช่วยใช้ในการดันขา หรือล่าตัวผู้ก่อเหตุได้ เนื่องจากออกแบบมาให้ทำงานได้ ๒ ลักษณะ

กลับ

ต่อไป

๔. พลไม้ค้ำแขน มีหน้าที่

๔.๑ ให้ปรับตำแหน่งที่สามารถค้ำแขนข้างที่ถืออาวุธในมือของผู้ก่อเหตุได้ หากไม่ได้ให้หรือ
จังหวะที่ผู้ก่อเหตุล้มลงก่อน (พลโล่ห้ามเข้าไปก่อน)

๔.๒ เมื่อผู้ก่อเหตุล้มลงแล้ว ให้ค้ำยันแขนข้างที่ผู้ก่อเหตุถืออาวุธ เพื่อช่วยลดการเคลื่อนไหว
ให้พลโล่เข้าไปกดทับแล้วปลดอาวุธ

๔.๓ เมื่อพลโล่ปลดอาวุธได้แล้ว ให้วางไม้แล้วรีบไปช่วยควบคุมแขนอีก ๑ ข้างที่ไม่มีอาวุธ

หมายเหตุ - การจับไม้ง่าม ให้จับปลาย หรือ บริเวณส่วนที่ ๑

- หากมีกำลังพล อาจเพิ่มพลโล่ หรือ จัดทีมไม้ง่ามมากกว่า ๑ ทีม ได้ แต่ต้องมี
เอกภาพและความชัดเจนในการควบคุมสั่งการ เพื่อป้องกันความสับสน ทั้งผู้ก่อเหตุ และ เจ้าหน้าที่

กลับ

ต่อไป

๕.การดำเนินกลยุทธ์ (อธิบายรูปแบบจัดทีม ๔ นาย)

- ๑) การเคลื่อนที่เข้าหาผู้ก่อเหตุ
 - ให้ประกอบกำลังหลังที่กำบัง เช่นรถยนต์สายตรวจ โดยต้องตรวจการณ์เห็นตำแหน่งของผู้ก่อเหตุได้ก่อนที่จะเข้าประชิดตัว
 - ประกอบกำลังตามข้อ ๓.
- ๒) แสดงตัว เจริจา หรือ ใช้คำสั่งด้วยวาจาให้วางอาวุธลง สั่งเพียง ๑ คน (One voice)
- ๓) คำบอกคำสั่ง เมื่อจะจับกุม หัวหน้าชุดให้ชี้ที่เข้าใจง่าย เช่น ว.๒๐ ว.๒๐ โดยให้ทุกนายทวนคำสั่งเพื่อให้ทุกนายเข้าปฏิบัติได้พร้อมกัน
- ๔) การเข้ากระทำการจับกุมโดยไม้ง่ามต้องเข้าพร้อมกันทุกทิศทาง จึงจะมีประสิทธิภาพและทำให้ผู้ก่อเหตุเสียหลักล้มลงได้ง่าย
- ๕) การสร้างความปลอดภัยในการเข้าไปปลดอาวุธ และการใช้เจ้าหน้าที่มากกว่า ๑ นาย ในการควบคุมตัวให้ผู้ก่อเหตุนอนคว่ำหน้า แล้วช่วยกันใส่กุญแจมือไว้ด้านหลัง
- ๖) การดันตัว และ การนำพา
- ๗) การรายงานผลการปฏิบัติ และ การขอสนับสนุนรถพยาบาล กู้ชีพ กรณีมีผู้ได้รับบาดเจ็บ เป็นโอกาสแรก รวมทั้งการปฐมพยาบาลผู้ก่อเหตุ หากได้รับบาดเจ็บจากการต่อสู้

กลับ

ต่อไป

๖.แนวทางปฏิบัติในพื้นที่ปฏิบัติการที่แตกต่างกัน

๑) ที่โล่ง ล้อมเข้าทุกทิศทาง

๒) ที่ด้านหลังเป็นกำแพง เป็นผนัง หรือที่ใหญ่ ให้ใช้ไม้ดันติดกำแพง พร้อมกับการเฝ้าขวาให้เสียหลัก

๓) ในห้องหรืออาคาร

- ปฏิบัติตามหลัก BES หรือการตรวจค้นอาคาร โดยพลโล่ อาจเรียกชื่อ และฟังเสียง เพื่อประมาณตำแหน่งของผู้ก่อเหตุ

- พลโล่เป็นผู้อยู่หน้าเมื่อเปิดห้องได้แล้ว ให้ทำหน้าที่คุ้มกัน และตรวจการณ์ รายงานตำแหน่ง อาวุธที่คนร้ายใช้

- จากนั้นประกอบทีม พลโล่นำเข้าห้องก่อน แต่ ไม่ต้องไปต่อ โดยให้ทีมไม้ง่ามเข้าต่อหลัง กระจายกำลังเข้าทิศทางเดียวทางด้านหน้า

- ดันให้ผู้ก่อเหตุติดผนังหรือกำแพง เพื่อลดการเคลื่อนที่ พร้อมๆกับการเกี่ยวให้ล้มลงให้ปฏิบัติตามข้อ ๒ แต่ชุดปฏิบัติจะเข้าไปทิศทางด้านหน้าด้านเดียว

กลับ

ต่อไป

๗. ขั้นตอนการนำหน่วยในการเข้าเผชิญเหตุ

- ขั้นการรับแจ้ง ข้อมูลของผู้ก่อเหตุ จำนวน อาวุธที่ใช้ สถานที่เกิดเหตุ ผู้ได้รับบาดเจ็บที่ติดอยู่ในเหตุการณ์
- ขั้นการตรวจสอบเหตุและหาข้อมูลเพิ่มเติมจากสายตรวจจักรยานยนต์
- ประเมินสถานการณ์
- การระดมพล เตรียมอุปกรณ์ของหัวหน้าชุดและอุปกรณ์ที่ต้องใช้
- การกำหนดจุดบัญชาการเหตุการณ์ ณ ที่เกิดเหตุ และวางแผนฉุกเฉิน
- การประสานงานระหว่างสายตรวจจรยนต์ และ สายตรวจจรด จยย.ที่ไปที่เกิดเหตุชุดแรก
- วางแผนแบ่งกำลัง และกำหนดวิธีปฏิบัติทั้งแผนหลัก และ แผนสำรอง
- การปฏิบัติตามแผน
- การแก้ไขปัญหา และ การสนับสนุนการปฏิบัติของส่วนสนับสนุน หรือ กองหนุน (กรณีมีกำลังมาก)
- การสื่อสารเกี่ยวกับการกู้ชีพ และ การรายงานสถานภาพ ผลการปฏิบัติ
- การเคลื่อนย้าย
- การกั้นสถานที่เกิดเหตุ และ เก็บพยานหลักฐานเพื่อใช้ในการดำเนินคดี
- การประเมินผลการปฏิบัติภายหลัง

กลับ

ต่อไป

๘.การเตรียมแผนฉุกเฉิน

- แผนสายแพทย์
 - กู้ภัย
 - มุลนิธิ
- การอำนวยความสะดวกด้านการจราจร
- แผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

กลับ

ต่อไป

๙. ข้อห้ามการใช้และข้อพึงระลึก

- ไม้ง่ามใช้ในการควบคุม ไม่ใช่มีไว้ตี ทำร้ายผู้ก่อเหตุ
- ต้องระวังการได้รับบาดเจ็บของผู้ก่อเหตุ โดยการใช้กระทกจุดสำคัญของร่างกาย ได้แก่ ลูกกระเดือก ท้ายทอย ลิ้นปี่ ขอดต่อหัวเข่า ข้อศอก โขนหน้า ศีรษะ
- ผู้ก่อเหตุส่วนใหญ่ เป็นผู้ป่วย เรามีหน้าที่ควบคุมสถานการณ์ และเป็นการช่วยเหลือ
- เมื่อผู้ก่อเหตุสามารถไปใช้อาวุธอื่น เช่น ปืน เจ้าหน้าที่ต้องทิ้งไม้ง่าม ดาบได้ และหาที่กำบัง โดยต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ จะทำให้ปลอดภัยขึ้น

กลับ

ต่อไป

การใช้เครื่องส่งแห่/ปืนยิงตาข่าย

คุณลักษณะเฉพาะ

๑. วัตถุประสงค์การนำไปใช้งาน

ใช้ในการกักจับกุมคนร้ายที่มีอาวุธไม่ร้ายแรง เพื่อไม่ให้คนร้ายได้รับบาดเจ็บหรือเป็นอันตราย และในการระงับเหตุของเจ้าหน้าที่

กลับ

ต่อไป

๒. ลักษณะทั่วไป

- ๒.๑ เครื่องส่งแรมมีลักษณะรูปร่างทรงกระบอก ทำด้วยโลหะและวัสดุสังเคราะห์
- ๒.๒ กระบอกที่ใช้บรรจุแรมทำด้วยวัสดุสังเคราะห์ SUPERLENE สีดำ กลิ้งขึ้นรูป
- ๒.๓ ชุดท่อส่งแรมทำด้วยโลหะ มีช่องบรรจุลูกสูบจำนวน ๖ ช่อง
- ๒.๔ ด้ามจับทำด้วยโลหะ ภายในด้ามจับบรรจุชุดควบคุม การปล่อยเครื่องกำเนิดแก๊ส
- ๒.๕ เครื่องกำเนิดแก๊ส ที่ใช้ผลักดัน ลูก สูบ เพื่อ ส่งแรมให้พุ่งออก ไป ด้านหน้า บรรจุในหลอดโลหะ
- ๒.๖ มีมือจับสามารถเก็บพับได้และกระชับมือในการใช้งานจัดเก็บสะดวกมากยิ่งขึ้น
- ๒.๗ มีหูเกี่ยวพร้อมสายสะพายเพื่อสะดวกในการพกพาปฏิบัติหน้าที่

กลับ

ต่อไป

๓. ลักษณะเฉพาะทางวิชาการ

๓.๑ เครื่องส่งแทมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ไม่มากกว่า ๑๓๐ มิลลิเมตร

๓.๒ เครื่องส่งแทครบชุดมีความยาว ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ มิลลิเมตร

๓.๓ แท้กด้วยเชือกผสมไนลอน ความยาวจากตีนแท้ถึงจอมแท้ ไม่น้อยกว่า ๖ ฟุต มีดัมยาง ๖ ดัม ทำหน้าที่เป็นลูกสูบส่ง
แท้

๓.๔ แท้ มีเส้นผ่าศูนย์กลาง ไม่น้อยกว่า ๓ เมตร

๓.๕ ระยะยิงหวังผล ไม่น้อยกว่า ๑๒ เมตรลงมา

๓.๖ คลอบคลุมพื้นที่เป้าหมายได้ไม่น้อยกว่า ๓ ตารางเมตร

กลับ

ต่อไป

การใช้ระเบิดแสงเสียงสำหรับการฝึก ชนิดเสียง ๓ ครั้ง Flash bang

๑. วัตถุประสงค์การนำไปใช้งาน

- ใช้เป็นเครื่องมือกำเนิดแสงเสียงของเจ้าหน้าที่ประกอบการปฏิบัติการทางยุทธวิธี และการฝึกซ้อมทางยุทธวิธี ฯลฯ

- ช่วยสร้างความชะงักงันในการระงับขุลงมุนทะเลาะวิวาท

เพื่อให้เจ้าหน้าที่เข้าไปทำการแยกทั้งสองฝ่ายออกจากกันได้

โดยสะดวก ในสถานที่สาธารณะ

ข้อห้าม ใช้ไม่ได้กับสถานที่โรงพยาบาล ภายในอาคาร

ห้างสรรพสินค้า เป็นต้น

กลับ

ต่อไป

การใช้ระเบิดแสงเสียงสำหรับการฝึก ชนิดเสียง ๓ ครั้ง

Flash bang

๒. คุณลักษณะทั่วไป

๒.๑ ตัวเปลือกนอกเป็นโลหะรูปทรงกระบอก

กลม

๒.๒ ส่วนหัวขึ้นรูปด้วยโลหะ ประกอบด้วย

๒.๒.๑ หัวเรือนขนวน

๒.๒.๒ ชุดเข็มแทงขนวน

๒.๒.๓ ชุดขนวนถ่วงเวลา

๒.๒.๔ กระเดื่องนิรภัย

๒.๒.๕ กนิรภัย

กลับ

ต่อไป

๓. ลักษณะเฉพาะทางวิชาการ

๓.๑ ชุดขนวนถ่วงเวลาประกอบด้วย Primer ชนิดกระแทกแตก ระยะเวลา ๒-๓ วินาที

๓.๒ การทำงานเมื่อโยนหรือขว้างออกไป จะเกิดแสงวาบทำให้สายตาพร่ามัวและเกิดเสียงดังต่อเนื่อง ๓ ครั้ง

๖. คุณลักษณะอื่นๆ

รุ่น CSB – FB ๓

ขนาด เส้นผ่าศูนย์กลาง ๔๕ มม. ยาว ๑๒๐ มม.

น้ำหนัก ๓๑๐ กรัม

ระดับความดังของเสียงที่ระยะ ๑.๕ เมตร จากลูกกระเบิด ๑๖๐ เดซิเบล

การออกแบบความปลอดภัย เปลือกลูกกระเบิดผลิตจากอลูมิเนียม ซึ่งจะไม่เกิดการแตกหักเป็นสะเก็ดที่เป็นอันตรายเมื่อระเบิดทำงาน มีระบบล็อคสองชั้น คือล็อคด้วยสลักและห่วง

กลับ

กลับ
หน้าอาจ
ไม่ถึงตาย

การใช้อาวุธปืนทางยุทธวิธี

เป็นรูปแบบการฝึกเพื่อใช้ในการตรวจค้นภายในอาคารโดยเฉพาะ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยกับเจ้าหน้าที่
ในชุดปฏิบัติการ เมื่อมีการเคลื่อนที่ในทิศทางต่าง ๆ

๑.๑ ทำเตรียมใช้ปืน เป็นการถือปืนพร้อมใช้โดยถือปืนด้านหน้าสองมือระดับเข็มขัด ปากกระบอกเฉียงลงพื้น

ทำเตรียมใช้ปืน

ทำเตรียมใช้ปืน

กลับ

ต่อไป

๑.๒ ท่าพักปืน เป็นการจับปืนด้วยมือถนัด ดึงปืนไว้ชิดลำตัวที่ระดับหน้าอก ข้อศอกชิดลำตัวทั้งสองข้าง หักข้อมือที่ถือปืนลง โดยแบนปืนวางไว้หลังมือที่ไม่ถนัด ปากกระบอกเฉียงลงพื้นด้านข้าง

ท่าพักปืน

ท่าพักปืน

กลับ

ต่อไป

๑.๓ ทำใช้ปืน เป็นท่าตรวจการและควบคุมพื้นที่โดยพุ่งปืนไปด้านหน้า ปากกระบอกปืน ชี้ไปที่เป้าหมาย ศูนย์ปืนอยู่ระดับคางและมองด้วยตาทั้งสองข้าง

ทำใช้ปืน

ทำใช้ปืน

กลับ

ต่อไป

ชี้ไปยังเป้าหมาย

๑.๔ ทำดิ่งปืน เป็นการถือปืน จับปืนสองมือ ดิ่งปืนชิดลำตัวระดับหน้าอก สอกแนบลำตัวทั้งสองข้าง โดยปืน

ทำดิ่งปืนชิดตัว

ทำดิ่งปืนชิดตัว

กลับ

ต่อไป

องค์ประกอบของการตัดสินใจใช้อาวุธปืน

อาวุธ

เครื่องมือทางกายภาพใด ๆ ที่คนร้ายหรือผู้ก่อเหตุก่อให้เกิดการเสียชีวิตหรือการบาดเจ็บทางกายอย่างร้ายแรง เช่น

- มีด
- ไม้เบสบอล
- ขนาดของบุคคล
- ปืน

โอกาส

มีสองประการ คือ

- การเข้าถึงอาวุธได้ทันทีโดยไม่ติดขัด
 - ระยะหวังผลสูงสุดของอาวุธนั้น
- กฎ ๒๑ ฟุต (๗ เมตร)

อาวุธ

โอกาส

กำลังขั้นเด็ดขาด
Deadly Force

การกระทำ โดยเจตนา

การกระทำของคนร้ายหรือผู้ก่อเหตุ หรือบุคคลต้องสงสัย

การกระทำอันเป็นเหตุเชื่อได้ว่าจะก่อให้เกิดการเสียชีวิต หรือบาดเจ็บทางกายอย่างร้ายแรง

กลับ

ต่อไป

ขั้นตอนการปฏิบัติเมื่อมีการยิงปะทะด้วยอาวุธปืน

การใช้หลัก ๔C ภายหลังการปะทะด้วยอาวุธปืน

- Combat breaching : การสุดลมหายใจเข้าลึกๆ หลายๆ ครั้ง เพื่อเติมออกซิเจนให้สมอง ลดความตื่นเต้น
- Cover & Concealment : การพิจารณาที่กำบังหรือซ่อนพราง เพื่อความปลอดภัยของตนเองและเจ้าหน้าที่
- Condition : การตรวจสอบความพร้อมของเจ้าหน้าที่สำคัญ คือ ๑.ตรวจสอบตนว่าถูกยิงหรือไม่
๒. ตรวจสอบดูอาวุธปืนว่ายิงไปหรือไม่ มีอะไรติดขัดหรือไม่
- Communication : การสื่อสารทุกวิถีทางเพื่อให้สถานการณ์มีระดับอันตรายน้อยลง การขอรับการสนับสนุน กำลังเสริม หน่วยงานสายแพทย์ ฯ

กลับ

กลับ
หน้าอาวุธ
ปืน